

Giới thiệu Vợ À, Mau Về Đây Với Anh

Kỳ Khởi Nguyên chính là tác giả của tựa truyện teen hot mang tên Vợ À, Mau Về Đây Với Anh được ra mắt trong tháng cách đây không lâu và được sự đón nhận từ độc giả.

Bảo Long (cậu) : 17+ nổi tiếng là xã hội đen quậy học đường với tính cách lạnh lùng , độc ác , đối với anh chỉ có chết chóc , giết người . Dáng người chuẩn soái ca , cao 1m85.

Phong Nguyệt (cô): xinh đẹp , dịu dàng , hiền thực , luôn nghĩ cho người khác , bằng tuổi cậu .

Cha cô mất đã gửi gắm cô cho bà Liên -mẹ cậu . Hay nói cách khác hai người đã định hôn ước từ nhỏ , cô sẽ lên sống với cậu , ăn ,học cùng cậu ...Mời bạn đón đọc truyện hay này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Vợ À, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Bên trong của một lối đường hầm bí mật , có một người đàn ông trạc tuổi đang cầu xin , tay chân bủn rủn , mồ hôi chảy đầm đìa trên khuôn mặt , nét sợ hãi hoảng loạn thể hiện rõ trên đôi mắt màu nâu , nắm chặt lấy chân người cậu con trai đang đứng trước mặt :

-Cậu ... chủ , t...ôi sa...i rồi , m...ongc...ậu ...th

...a ...c...ho ...t...ôi-người đàn ông sợ hãi , thở không ra hơi với đầy rẫy vết thương trên người .

Cậu con trai chỉ cười khẩy , rút từ trong quần ra một con dao nhỏ nhưng sắc bén vô cùng :

-Tha ??? được thôi ! ông làm gì để chuộc lại lỗi lầm đây ???

-T...ôis...ẽ ...là...m n...hững...g...i ...c...ậu ...d...ăn...tô...i s...ẽ...gi...ữ...k...ín...b...í ...m...ật...c...ủa...c...ậu .

-Thật không ???-cậu thanh niên cười lạnh .

-Thật -ông ta cố gắng khẳng định.

Cậu thanh niên cảm sung lên và

PẦNG

Viên đạn xuyên qua đầu người đàn ông , máu rỉ ra rất nhiều .

Cậu thanh niên cười lạnh , quay đầu bước đi , còn không để lại một câu :

-Tôi chỉ tin những lời nói của con người khi đã chết .

Người thanh niên ấy là -Bảo Long , một người con trai mới 17 tuổi đã cầm đầu băng đảng xã hội đen khét tiếng nhất Châu Á , trong đầu cậu toàn là ...chết chóc .

Cậu bước vào chiếc xe moto phân khối lớn rồi phóng vút đi ...

-Con chào mẹ -cậu bước vào nhà chào hỏi mẹ mình với thái độ lễ phép .

-Ừ , con lại đi giải quyết chuyện ở bang đúng không -bà Liên hỏi , vì người cậu toàn hơi mùi thuốc súng .

Cậu không trả lời mà bước vào phòng tắm với một câu nói :

-Con đi tắm .

Bà Liên rầu rĩ nhìn người con trai độc nhất của bà , từ khi chồng bà mất , tức là bố Long , cậu lúc nào cũng lạnh lùng , tàn độc , đánh nhau , giết nhau đủ cả , người cậu toàn mùi máu tanh . Bà cũng muốn ngăn cản cậu lắm chứ , nhưng cậu luôn như vậy , không quan tâm lời bà nói .Nhưng có một điều , con bà chỉ không nghe lời bà về vấn đề đây thôi , chứ cái khác thì nó nghe lời răm rắp ...A, đúng rồi.

Bà Liên đã nghĩ ra một cách có thể làm con trai bà thay đổi tính tình ...

Sáng hôm sau

-Mẹ , mẹ gọi con dậy làm gì mà sớm thế ???-cậu càu nhàu

-Mẹ có chuyện quan trọng muốn nói với con -bà Liên mỉm cười

-Chuyện gì vậy mẹ -cậu vẫn còn ngái ngủ.

-Mẹ sẽ lấy vợ cho con .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Cậu đứng hình tại chỗ , đôi mắt mở to thể hiện sự ngạc nhiên tột độ , có phải cậu chưa tỉnh ngủ nên nghe nhầm không ???

-Mẹ à , mẹ nói lại đi , con không nghe rõ lắm .

-Ta bảo là sẽ lấy vợ cho con .

Cậu tròn mắt , ó , cậu không nghe nhầm , cậu lấy vợ ??? sao lại lấy cơ chứ .

Cậu đứng phắt dậy , quát lên :

-Mẹ , mẹ nói cái gì ??? con lấy vợ á ??? mẹ biết là con sẽ không đồng ý rồi mà . Mà cho dù mẹ lấy về cho con thì con cũng chẳng quan tâm đến cô ta đâu . Thôi , tùy mẹ .

Bà Liên mỉm cười , con bà bà rõ hơn ai hết , đám con gái bu quanh đây , có bển măng tới một cô nào đâu .

-Mẹ sẽ đích thân đi tìm vợ cho con , ta không tin là sẽ không thay đổi được con .

-Hazz , thế nào cũng được , nhưng vài ba hôm mà cô ta đã bỏ đi rồi thì mẹ đừng có mà trách cơ đấy .

-Ta sẽ không làm con ta thất vọng đâu , haha -bà Liên cười lớn.

-Thôi , con đi học đây .

Nói rồi cậu đứng lên xách cặp đi ra ngoài , chẳng nhìn mẹ cậu đến một lần .

-Chào cậu chủ

-Ừ , đưa tôi đi học nào .

-Vâng .

Chiếc xe lao vun vút đi , thật chẳng khác nào tính tình của cậu cả ...

-Chúng mày ơi , hôm nay anh Long ở trường Tôn Trạch sang đây học với chúng ta đấy .

-Ừ , tao biết rồi , đẹp trai vl

-Đẹp thật đấy , nhưng nghe đồn anh ấy vì đánh nhau với con hiệu trưởng trường Tôn Trạch gây thương tích nên mới học ở đây đó .

-Xì , tao biết rồi , thế mới chuẩn soái ca của tao chứ .

-Anh ấy lạnh lùng ghê lắm , đụng vào anh có mà chết cả nhà.

Đây là những lời nữ sinh ở đây bàn luận về cậu , cậu bức lắm , hừ , vừa vào trường đã gặp đúng mấy đứa hám trai , thật hết chịu nổi ...

Đang suy nghĩ thì ...

Uỳnh ... rằmmmmmm

Cậu bị một người đâm vào , mà chẳng rõ là ai , chỉ thấy bóng một người nhỏ nhắn cúi gập đầu xin lỗi . Mẹ kiếp , chưa có ai dám đụng vào Bảo Long này mà như thế cả , cậu nghiêng răng kèn kẹt , ức không chịu được , thôi kệ đi , chắc là họ đang vội thôi , hôm nay may mắn cho người đó là cậu dễ tính , chứ vào ai như vậy là cậu đã đánh cho banh xác rồi chứ đừng có tưởng.

5 tiết học trôi qua thật nhàm chán , trong lớp cậu chỉ nghe thấy tiếng hút hút , hình như là tiếng mút tay thì phải , mịa nó , đúng là hội con gái mê trai , thích cậu đến mê mẩn , nhưng đâu có dám đến mà bu quanh cậu , cậu nổi tiếng máu lạnh mà , ai mà bước đến thì cậu đạp cho chết , chắc họ sợ cái chức bang chủ xã hội đen của cậu nên mới không dám tới .

-Con đi học về rồi đây .-cậu bước về với tâm trạng khá mệt mỏi (cũng phải thôi , vì cậu bị hội con gái nhìn đắm đuối thế mà).

-Ừ , vào đây ,mẹ cho con xem mặt con dâu tương lai này .

Sáng nay vì đám nữ sinh mà cậu quên bém chuyện vợ tương lai của cậu ... hazz đắng trí quá mà.

Cậu bước vào trong cùng mẹ , kì thực , cậu cũng muốn xem mặt cô dâu của mình lắm chứ chắc thế nào cũng là cái loại con gái hám trai thôi -cậu nghĩ bụng .

Một người con gái từ trong phòng bước ra cậu sững người.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

-Đây ... đây là vợ con thật sao ???-cậu như không tin vào mắt mình .

Bà Liên cười tươi :

-Ừ.

Đôi mắt của cậu đã mở to rồi bây giờ còn mở to hơn nữa , người con gái trước mặt cậu thật sự ... quá đẹp .

Biết trước là thế nào mẹ cũng chọn con dâu đẹp rồi , nhưng đẹp quá lại ý lại mà cảm sùng cậu thì sao

-Nghĩ cái gì đó anh , mau mang đồ lên phòng cho con dâu tôi xem nào .

Xi , từ nhỏ đến lớn cậu đã chẳng phải động đến mấy việc dọn dẹp này , mẹ cậu chiều cậu lắm cơ , thế mà bây giờ có con dâu phát là quay ngoắt 360 độ , bắt cậu dọn dẹp à ??? hử , chắc cô ta cũng là dạng tiểu thư đài các rồi ...

-Thôi bác , để con làm ạ , con làm quen rồi -cô bảo bà Liên.

Cậu tròn mắt ra nhìn , nhìn tiểu thư mà phải làm những việc này sao ???

Bà Liên thờ dài :

-Tội nghiệp con , từ khi bố con phá sản , con phải làm mấy việc này ,thương con tôi quá .

-Có sao đâu ạ , làm vậy con càng cạnh tranh được với đời mà bác .

Cậu nghe hết cuộc nói chuyện vừa rồi ,thì ra gia đình cô ta phá sản , cô ta mới biết làm nhiều việc vặt , thảo nào thấy tướng số cô ta tiểu thư thế .

Bà Liên bỗng quay sang lườm cậu :

-Còn đứng đấy làm cái gì nữa , mau mang đồ lên đi , mãi ngắm con dâu tôi quá đấy ...-bà Liên cười đều .

Mặt cậu méo xệch , đẹp thì có đẹp đấy , chứ cậu thèm nhìn nhé .

Chưa kịp phản bác thì bà đã cầm một chiếc túi đồ của cô dúi cho cậu :

-Cha bố anh , mang lên không cho nhìn cơm giờ !

-Mẹ thật là .

Thế là cậu phải xách đồ lên phòng , cậu đứng ngây ngốc một lúc , rồi hỏi mẹ :

-Ồ , thế mẹ ơi , phòng "vợ tương lai" của con ở đâu ???

-Ở phòng bên cạnh ấy ... chẳng lẽ con muốn ở chung phòng với Nguyệt ???-bà Liên cười gian tà.

Cậu quay đầu lại , vừa mới vào nhà một lúc mà cô ta (Phong Nguyệt) đã bị mẹ cậu chơi xỏ mấy lần , cô ta còn cười tủm tỉm nữa chứ , hừ , bực cả mình , cậu ghét nhất là bị thiên vị đó nhé , xem ra cô vợ này còn phải dạy bảo dần dần .

Cậu nghiêng răng mà bước vào phòng và để đồ .

Cậu tung tăng chạy ra khỏi phòng , sắp được ăn cơm rồi , ăn cơm mẹ nấu là ngon nhất .

Mà sao vừa mới chạy xuống cầu thang , đã thấy bà Liên hằm hằm , cầm chiếc dép dưới chân , cắn môi , nhú mày , quát cậu :

-Tôi nuôi anh ăn học đến giờ mà không biết làm cái gì à ??? phòng bụi bẩn như thế mà không dọn dẹp được một lúc à ??? người gì đâu mà lười lười như hủi , về sau lấy vợ thì để vợ chết đói luôn à ???

Nhìn cái bộ dạng cầm dép phi không chệch của mẹ là cậu thấy run run , cun cút chạy vào dọn dẹp , gì chứ , cho dù bang chủ xã hội đen có tiếng cậu cũng sợ mẹ cậu bỏ xừ ra á

-Mà sao mình phải làm mấy việc này chứ , tại con nhỏ chết tiết kia chia rẽ tình cảm của mình với mẹ đây , hừ ! -cậu độc thoại một mình .

-Cậu có cần em vào giúp không ??? -một giọng nữ ấm vang lên .

Cậu quay lại là cô -Phong Nguyệt.

Cậu ử rử :

-Thôi , không cần đâu , cô ra giúp mẹ tôi đi .

-Em làm xong rồi em đến đây giúp cậu thôi .

-Nhờ đâu mẹ tôi biết là cô giúp thì sao ???

-Em không nói đâu , em thề .-cô khẳng định .

-Thôi được rồi , nể tình cô có lòng , tôi không nên phụ lòng cô được -cậu vuốt mặt , bước ra ngoài , chết cậu cũng không làm mấy việc này đâu .

Cô cười tủm tỉm , cậu thật trẻ con..

Cậu tung tăng chạy đến bàn ăn , hỏi mẹ :

-Oa oa , thơm quá đi mất , mẹ cho con ăn với .

-Ấy ấy cái tay , ăn vụng cho đầy vào , Nguyệt đâu .

-Cô ấy làm gì ấy , con không biết .

-Hay là cậu nhờ Nguyệt làm đấy ???

Bị nói chúng tim đen , cậu giật thót , nhưng vẫn cố cười :

-Mẹ nhầm rồi , con tự dọn đấy .

Một lúc sau , cô bước xuống , bà Liên cười gian :

-Để ta hỏi Nguyệt.

"Chết rồi , làm sao đây , nhờ đâu cô ta ăn cháo đá bát , méc mẹ mình thì tính sao "-cậu nghĩ.

Cô ngồi xuống bàn ăn , cười tươi :

-Mẹ ơi , vừa nãy con ra phòng con , cậu dọn chăm lắm mẹ ạ !

-Ừ, tí nữa mẹ lên phòng con xem

Chưa nói xong thì cậu đã húp gần hết nồi canh :

-Mẹ ơi, mẹ làm ngon quá !

-Có phải ta làm đâu, Nguyệt làm đấy chứ .

Cậu quay sang cô , biết mình nói đã quá lớ , chữa lại :

-Cũng được đấy .

Bà Liên lắc đầu cười con trai mình .

-Nguyệt à , ở đây con cứ coi như ở nhà con , có gì không biết thì hỏi mẹ nhé . Mà con cũng phải thay đổi cách xưng hô đi , gọi là mẹ , không gọi là bác nữa .

-Dạ ... mẹ -cô đỏ mặt .

Tối đó , có hai con người mất ngủ , đều có những suy nghĩ riêng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vợ À, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 4

Sáng hôm sau ~

Cậu mắt nhắm mắt mở , miệng không ngừng ngáp , uể oải bước xuống phòng khách để đi học .

.

Vừa ngồi xuống bàn , mẹ cậu đã lên tiếng :

-Con trai ta biết yêu rồi , haha.

Vừa nghe thấy từ "yêu" cậu đã giật thót , nhìn mẹ , cậu giả bộ "ngây thơ" :

-Mẹ nói gì vậy ? sao con có thể yêu được chứ ???

-Thế thì tại sao mắt xumg húp lên thế kia , không phải suy nghĩ về vợ tương lai thì là gì ?

...

Cậu im lặng , mặt đỏ bừng lên , nhìn cũng biết những điều bà Liên nói là đúng ...

.

-Chào buổi sáng , mẹ , Bảo Long -cô đi xuống bàn ăn .

Mẹ cậu lập tức cười tươi , quay sang cô , mắng yêu :

-Sao con lại gọi chồng tương lai của mình là Bảo Long , dù bằng tuổi cũng không được gọi như thế .

-Ồ... vậy gọi là gì hở mẹ ? _cô khó hiểu nhìn "mẹ chồng tương lai" .

-Haizz...con là vợ của thằng Long thì phải gọi là "anh" hiểu chưa ???

.

Đùng , đùng đùng , cô như có sét đánh bên tai , đã lấy nhau đâu mà gọi làm chi vậy trời.

.

Cô quay sang cậu , nhìn với ánh mắt nài nỉ , mong cậu giúp . Cậu nhìn người con gái trước mặt , nghĩ cũng tội , nhưng biết sao giờ , mẹ cậu rất khó tính , nói một làm một , hai là hai , làm sao thay đổi được Hay là , trong đầu cậu lóe lên một ý tưởng :

-Mẹ à , khi đi học bọn con sẽ gặp nhiều rắc rối , mẹ thử hỏi xem , những đứa con gái thích con sẽ nghĩ sao khi sự xuất hiện của Phong Nguyệt làm họ không theo đuổi được con , rồi bọn họ sẽ làm gì Nguyệt ? bạo lực học đường đấy , mẹ nên cân nhắc kĩ . _Cậu xua tay phản đối .

.

Cậu nói cũng đúng , những đứa ganh ghét con dâu bà , sẽ gây nhiều chuyện , con bà thật là người lo xa , thông minh , bà mừng thầm khi thấy con trai mình đã biết nghĩ cho người khác , ít ra không còn máu lạnh như trước

-Thôi được rồi , vậy thì ở nhà sẽ gọi là anh em , lên trường sẽ xưng hô như bạn cùng lớp ...haizz .

Cậu định đứng lên phản bác ý kiến đó của mẹ cậu , chắc , gọi như thế , rồi lại gọi nhầm thì làm sao ??? . Nghĩ rồi cậu định nói thêm , nhưng lập tức bị cô kéo tay lại , đối với cô , mẹ đã chịu nhường như vậy là mẹ đã có phần lưỡng lự , nhờ đâu mẹ đổi ý thì khôn .

.

Cậu quay lại nhìn cô , như hiểu ra điều cô nghĩ , cậu đứng dậy , lấy cặp sách , bảo mẹ :

-Mẹ à , hôm nay là ngày Nguyệt vào trường mới , con phải đi sớm để làm thủ tục nhập học cho cô ấy .

Mẹ cậu gật đầu , ra hiệu cho cô đi học , cô đứng dậy , chào mẹ , rồi cùng cậu đến trường , một ngôi trường mới ...

.

Đi cùng trên một chiếc xe , cô và cậu chẳng ai nói với ai câu nào , bỗng cô nhớ ra một điều , quay sang cậu , ấp úng nói :

-Ồ.... ừm.... cậu có giận em không ???

Cậu đang ngồi chat với mấy thằng bạn thân , bỗng nhiên cô hỏi làm cậu có hơi giật mình , quay sang cô , cậu tò mò hỏi :

-Giận gì cơ ?

-Ừm.... hôm trước ở trường Linh Nam (trường cậu đang theo học) , em có đụng phải cậu , nhưng em vội quá nên chưa kịp xin lỗi cậu có.... giận em không??

.

Cậu lục lại trí nhớ của mình , ờ ,ờ , hôm đấy cậu va phải một người , đau đập cả mông , may là hôm đấy tự dung tâm trạng cậu vui , chứ vào người khác cậu đã không cho người đó sống trên cõi đời này nữa rồi , mà , sao cô lại vào đấy làm gì ? chẳng lẽ gặp ai trong đấy ??? , nghĩ rồi cậu hỏi :

-Thôi , chuyện qua rồi , tôi không thích nhắc lại mà cô vào đấy làm gì ???

.

Cô bắt giác đỏ ửng mặt , im lặng , quay sang nhìn hướng khác .

.

Thấy cô đỏ mặt , cậu thấy khó chịu thế nào ấy , dù không am hiểu về thứ gọi là "tình yêu"nhưng cậu cũng biết chứ , cứ đỏ mặt là đang xấu hổ hoặc yêu ai đó (tác giả tự bình phẩm)chẳng lẽ cô đã yêu ai ở trường Linh Nam ??? cậu khó chịu , quay sang , nắm chặt lấy tay cô , mắt hần lên những tia giận dữ .

Cô kêu lên , làm bác quản gia đang lái xe cũng phải giật mình , cậu rất ghét con gái , vì có gì mà lại tức giận với Phong Nguyệt cơ chứ ???

.

Nhưng cậu vẫn chưa có ý định nói lỏng tay ra , gằn từng chữ :

-Nói , tại sao cô vào trường tôi?????!!!!_mắt cậu hần lên những tia giận dữ đến cực độ , chưa bao giờ , bác quản gia thấy cậu giận dữ đến như vậy

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Vì bị nắm tay quá chặt , đồ ửng lên , cô bật khóc nức nở . Nhưng cậu nào có để ý , nhìn vào mắt cô , cậu nhấc lại :

-Nói, cô vào trường tôi làm gì ?????????!!!!!!_vẫn giữ nguyên cái thái độ lạnh như băng ấy .

Cô run lấy bầy , cắn chặt môi , mặt đồ ửng , ấp úng trả lời :

-....tại....tại vì em.....nhớ cậu quá . _nói rồi cô quay mặt sang chỗ khác vì thẹn .

.

Là.... cậu đã sai sao ??? thì ra cô , cô nhớ cậu nên mới đến tìm cậu , cậu trách nhầm cô rồiNhưng có gì đó sai sai thì phải

Cậu nhìn cô , cười lạnh :

-Nếu đã yêu thằng nào thì nói ra , cần gì phải giả bộ thế chứ ???

Cô quay lại , nhìn cậu , hỏi :

-Sao em phải giả bộ chứ ???

Cậu lờm cô , quát lên :

-Thôi đi , cô không phải giả nai với tôi đâu , cô có bao giờ gặp tôi đâu mà nhớ với nhưng ???

-... cậu ... không nhớ ra em à ?

-Cô là ai ? bây giờ tôi mới gặp lần đầu , sao mà nhớ ???_cậu khó hiểu nhìn cô .

-Em là Phong Nguyệt , con họ Hoàng , hồi nhỏ chúng ta có gặp nhau mấy lần mà , cậu không nhớ sao ???.

Cậu nhú mày , nghi lại

.... trên con đường làng , hai đứa bé đang nắm tay nhau chạy tung tăng , cậu bé hỏi cô bé :

-Em có muốn ăn kẹo không ???_cậu bé cười hiền .

-Tớ có , cậu mua cho tớ nhé !!mà chúng ta bằng tuổi mà , sao cậu lại gọi tớ là em ???

-Ồ thì tớ luôn là đại ca đó , ai cũng gọi tớ là cậu chủ , và bao gồm cả cậu .

-Nhưng tớ đâu phải là người làm nhà cậu mà gọi cậu là cậu chủ ???

-Vậy gọi là cậu cũng được , nhưng cậu phải xưng em với tớ bởi vì tớ cao hơn cậu .

(tác giả : nguyên lí đâu ra vậy trời)

-Ừ ,được , nhưng cậu phải mua kẹo socola cho tớ .

-Ừ _cậu bé nắm tay cô bé đi mua kẹo .

.... trở lại với thực tại , thì ra cô là con bé hồi xưa , cậu đã từng gặp mấy lần , thảo nào khi gặp cô , cậu cảm thấy có gì đó gần gũi lắm , cậu ngắm lại cô , vẫn nét đẹp duyên dáng của tuổi mới lớn ấy , có đôi chút trẻ con , nhưng cái tính dịu dàng ấy thì không thể lẫn đi đâu được , và cả cái xưng hô "cậu , em " cũng từ lời hứa năm xưa mà ra .

Mà vừa nãy cô nói gì nhỉ ??? cô nhớ cậu nên mới tìm cậu , thì ra cô vẫn còn quý cậu , thì ra là vậy , cậu vui lắm , tìm cậu bắt đầu len lỏi một ít ắp , nhưng cậu không biết là gì

.

-Tôi xin lỗi , tại tôi nóng tính quá _cậu quay ra nhìn cô , đằng nào cậu cũng là người có lỗi trước .

Cô quay ra nhìn cậu , lắc đầu :

-Không không có gì đâu ạ _cô vẫn nắm chặt cổ tay , mắt vẫn còn ướt .

Thấy cô có vẻ lạ , cậu cầm tay cô lên xem , một vết đỏ ửng lên từ cánh tay , là do cậu lúc nãy nắm chặt tay quá mà , sao cô lại không nói gì , chỉ lặng im , cậu nhìn cô đầy trách móc :

-Sao bị đau mà không nói ???mà tôi thực sự là không cố ý đâu , chẳng hiểu sao lúc ấy tôi nóng thế , tôi xin lỗi .

Bác quản gia tròn mắt , quay lại , há hốc mồm , chưa bao giờ thấy cậu lại vì một đứa con gái mà xin lỗi như vậy cả , còn xin lỗi đến hai lần nữa chứ

-Có việc gì mà nhìn ông có thuốc giảm đau không ???

-Dạ ... có ạ , đây cậu chủ _ông quản gia cầm chiếc hộp thuốc đưa cho cậu .

Lấy được chiếc hộp , cậu bôi thuốc vào tay cô cẩn thận , còn nhẹ nhàng thổi vào tay cô , vì cúi gằm xuống để thổi nên cậu không biết rằng vợ tương lai của cậu đang đỏ bừng mặt

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Chiếc xe đang chờ cả cô và cậu cùng đến trường , nhưng khi chiếc xe còn cách cổng trường khoảng 100m , cậu bỗng nói :

-Dừng xe lại

Bác Lâm - quản gia nhà cậu phanh gấp , gì chứ , cậu nói gì là phải làm ngay nếu không thì cái mạng của bác cũng chẳng giữ nổi

-Cậu chủ , đi một lúc nữa mới đến cổng trường mà ??? _bác Lâm quay đầu lại hỏi .

-Tôi đâu có nói tôi xuống xe ??? _cậu nhà nhả nói.

-Vậy ...???_bác Lâm chưa kịp nói hết câu thì đã thấy cô bước xuống xe .

Bác Lâm vẫn nghiêng đầu khó hiểu.

-Tôi dừng xe để Nguyệt đi bộ vào trước , tránh ánh mắt người đời , mấy nữ sinh nhìn thấy cô ấy đi cùng tôi thế nào cũng ganh tị rồi làm những việc rắc rối , há chẳng phải Nguyệt sẽ bị thương sao ???_cậu nói .

Ông quản gia bây giờ mới hiểu , cô thật thông minh , vừa nói dừng xe , đã hiểu ngay ra ý của cậu , haizz , ai như lão già lẩm cẩm như ông đây , ai đời lại không nghĩ ra ý của cậu khi ông đã theo cậu hơn mười năm trời

-Nghĩ cái gì ??? lái xe vào trường đi _cậu nói làm đứt mạch suy nghĩ của bác Lâm .

-Vâng ... vâng _ nói rồi , ông quản gia phóng xe vào trường.

.

Vừa mới bước ra từ cửa xe ô tô , cậu đã thấy trăm ánh mắt nhìn vào mình , ai cũng xõa và vuốt tóc , mắt chớp chớp , còn cả váy ngắn lên , đáng điệu thực nữ lắm , haizz còn đâu là con gái nữa , đâu có như cô nhà cậu , ăn mặc chỉnh chu mà kín đáo lắm ơ ... sao cậu lại nghĩ về cô thế này Nghĩ rồi cậu lắc đầu nguầy nguậy để gạt bỏ suy nghĩ của mình ...

.

Cậu bước đến cửa phòng hiệu trưởng , cậu thấy lạ , nếu như mọi ngày là ông hiệu trưởng sẽ ra chào cậu niềm nở , nịnh bợ kinh lắm cơ mà , sao hôm nay lại không thấy đâu nhĩ chẳng lẽ

.

RÀMMMM

Cậu đã mạnh vào cửa phòng hiệu trưởng , chiếc cửa vỡ tan tành , cô giật mình quay lại nhìn cậu , thấy cậu mặt hầm hầm , đầu nghi ngút khói , mắt sắc như dao , cô run cầm cập , lúc vừa rời ngôi trong ô tô cô đã thấy sợ rồi , chẳng lẽ.... cô làm gì để cậu giận sao ????

-Cậu cậu có việc gì thế ạ ???_ông hiệu trưởng lấp bắp , mờ hồ nhể nhại .

Vụt , Rầm , Áaaaaaaaaaaaaa

Tiếng kêu thất thanh của ông hiệu trưởng cùng với con dao phi đến ghim vào vai ông hiệu trưởng ...

Cậu chạy đến bịt mắt cô lại , không muốn để cô nhìn thấy cảnh máu me , nhưng biết làm sao , cậu đã tức giận đến đỉnh điểm rồi

-Cậu Bảo Long tôi đã làm gì sai _ ông hiệu trưởng một tay cầm máu trên vai trái , vừa lắp bắp .

Cậu bảo cô :

-Nguyệt , cô ra ngoài trước đi .

Cô chạy một mạch ra ngoài , dù không nhìn thấy gì nhưng khi nghe thấy tiếng kêu của ông hiệu trưởng cô cũng biết là ông ta đang bị thương , có thể là rất nặng

.

-Ồ , làm gì sai ư ??? ông hỏi thừa quá nhỉ ??? tôi hỏi ông , cô gái vừa rồi : Phong Nguyệt có xinh đẹp không ???

Ông hiệu trưởng trả lời tỉnh bơ :

-Thưa cậu , đẹp như nữ hoàng vậy _ ánh mắt của ông ta ánh lên vẻ háo sắc thấy rõ , miệng không ngừng chảy nước miếng , nhìn cũng biết là một ông già dề xồm .

Cậu cầm lấy con dao , đến bên ông ta và

Pháppppp

Mũi dao đâm vào bụng , máu chảy ra rất nhiều , cậu nhún nhả nói :

-Tuy tôi mới chuyển vào đây được một tuần nhưng tôi biết ông là một loại súc vật ăn tạp , nghe nói ông đã mấy lần chọc ghẹo nữ sinh dù ông đã đáng tuổi làm ông của tôi . Nhưng mà xin lỗi nhé , Phong Nguyệt là.... vợ tương lai của tôi và tôi... sẽ giết chết những kẻ nào có ý đồ xấu với cô ấy , kể cả ông

Nói rồi , cậu rút súng từ túi quần ra và

PẦngggggggggg

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Máu phun ra như mưa , loang lổ cả một góc phòng , cậu cười lạnh , rút điện thoại ra :

-Chúng mày đến trường Linh Nam , phòng hiệu trưởng mà dọn dẹp , nhanh lên .

"Vâng , thưa cậu chủ " _ một tên đàn em trả lời .

Cậu cười lạnh rồi bước ra ngoài .

-Cậu cậu ...oi , chuyện gì vậy cậu ??? _ cô hỏi , tuy không vào bên trong , cửa cũng đóng kín mít , nhưng cô vẫn cảm thấy có chút gì đó bất an .

-Hừ , không có gì , vừa nãy , ông ta nói gì với cô ???

-Ồ ...ơ , ông hiệu trưởng chỉ bảo em vào lớp 11A1 học thôi , cũng không nói gì nữa . _ cô trả lời .

-Thế thôi à ??? _ cậu hỏi để khẳng định .

-Vâng .

-Ừ , lần sau đừng gần mấy ông mặt gian gian thế biết chưa ! _ cậu răn đe .

-Ồ ... vàng .

-Thôi vào lớp .

Cậu bước vào trước , cô đi sau , vẫn giữ khoảng cách ...

-Thưa cô cho em vào lớp _cô nói với giáo viên .

-Ừ , em vào đi _cô giáo bảo -cả lớp , hôm nay có bạn mới đến -Quay sang cô -Em giới thiệu đi .

-Chào các bạn , tớ là Hoàng Phong Nguyệt , vừa chuyển vào lớp ta , mong các bạn giúp đỡ .

Bao nhiêu ánh mắt dồn vào cô , ngưỡng mộ có , ghen tị có . Một bạn nam thốt lên :

-Đẹp quá

-Ừ , đẹp đấy , còn trắng nữa .

-Còn xinh hơn hoa khôì khôì mình .

-Nhìn mặt hiền hậu thật

...

...

Bao nhiêu lời nói về cô , đa phần là con trai , cô cười xuề xòa , cậu có chút bực mình , đứng dậy , cậu quát :

-Câm hết mồm vào , nói cái gì mà lảm thế ???_cậu lườm mỗi người một phát . Tất cả im de .

Cô giáo bỗng cả tiếng nói :

-Thôi , Nguyệt ngồi cùng Long đi , lớp mình còn mỗi chỗ đó .

.

-Bà giáo viên này điên thật rồi , Long có bao giờ cho ai ngồi bao giờ đâu , ngay cả con gái

-Chắc , cô bé Nguyệt này thâm rồi .

-Sắp có bão lớn đấy , mau trú đi .

...

...

Những lời này do học sinh nữ bàn tán , cô mỉm cười , cậu thật lạnh lùng

Nhưng điều mà tất cả mọi người trong lớp đều không tin nổi khi cô ngồi vào chỗ yên lành , cậu cũng chẳng nói nửa câu , ai nấy mắt chữ A mồm chữ O , ai mà ngồi với Bảo Long thì đã banh xác rồi , kể cả xinh đẹp đến mấy

.

Lớp học cũng không bàn tán sôi nổi như lúc trước , bài vở cũng không khó , đối với một người thông minh như cô thì quá chi là dễ dàng ...

Cô cứ có cảm giác ai đó cứ nhìn mình từ đầu tiết học đến giờ , nhưng cô không quay mặt lại

Ra chơi ~~~

Một bạn nữ sinh đẹp tuyệt vời , bước tới chỗ cô , giọng đanh lại :

-Này , con nhỏ kia , đừng i lại có chút nhan sắc mà ngồi với Long nhé , mày chỉ gây phiền phức cho Long thôi , đến lượt tao là hoa khôì của toàn khối 11 này , Long còn không cho ngồi nữa , huống chi là mày , cút đi không đừng có trách .

-Cút đi _một giọng nói vang lên , cô và Ngọc Lan cố tìm kiếm giọng nói đó , nhưng không tìm thấy

-Ai nói đấy , ra đây tao gặp mặt ._Ngọc Lan quát lên .

Cậu ngồi dậy , nhìn vào ả , nói đều đều :

-Tôi nói là cô cút đi , Phong Nguyệt ngồi đây thì sao ??? cô cút đi để tôi còn ngủ , nếu không thì cô cũng biết hậu quả của việc quấy phá tôi rồi đấy ...

Mấy giây trước , cậu còn ngủ khò khò , nhưng khi nghe thấy giọng oanh vàng của Lan cùng với tên Phong Nguyệt thì cậu bừng tỉnh , chẳng hiểu sao cậu lại có phản ứng với tên cô như thế .

-Tớ ... tớ xin lỗi , nhưng tại sao chứ ??? cô ta là ai mà cậu cho ngồi được , còn tớ thì không ???

-Tôi là em họ của Long _ cô bỗng lên tiếng .

-À ... ra thế , thế cho tớ xin lỗi nhé !_Lan thay đổi 360 độ .

-Ừm , không sao đâu _ cô trả lời , vốn dĩ cô không phải là người thù dai .

Cậu mặt tối sầm lại , khó chịu nhìn cô , bước vào chỗ ngồi , ngủ tiếp .

Chuông điểm tiết hai vang lên , cô thấy cậu lạ , bèn hỏi :

-Này , cậu giận à ???

-Không _ cậu vẫn nhắm mắt

-Thế sao em thấy cậu khó chịu thế ???

Cậu giật mình mở mắt , đứng vì cái gì mà cậu cứ lo lắng rồi khó chịu thế này , vì cô ư ??? từ trước tới giờ cậu chưa bao giờ như vậy cả , cậu nhìn cô , quả quyết :

-Không có gì _ rồi cậu tiếp tục ngủ .

Cô thở dài , nhìn cậu .

Phía dãy bên kia , có người con trai mỉm cười :

"Đúng là em rồi , Phong Nguyệt , anh sẽ không để mất em lần nữa "

Bạn đang đọc truyện *Vợ ả, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Reng reng reng

Tiếng chuông báo hiệu đã hết giờ học sáng , cô thu dọn đồ đạc chuẩn bị về thì cô giáo lên tiếng :

-Nguyệt , em cầm sổ đầu bài về phòng hiệu phó giúp cô .

.

Cô chưa kịp nói gì thì một bạn nam lên tiếng :

-Thưa cô , bạn Nguyệt vừa mới vào trường nên sẽ không biết phòng hiệu phó ở đâu , hay là để em đi cùng bạn ấy

-Ừ , Bảo đi cùng bạn Nguyệt đi , giúp bạn làm quen với trường mới luôn .

-Vâng , em cảm ơn cô _Bảo cười tươi .

.

-Vậy chúng ta cùng đi nhé .-Bảo cười , nói với cô .

-Ừ , đợi mình một chút nhé_Nói rồi cô cúi xuống bàn , thì thầm với cậu :

-Cậu ơi , em đi có việc một lúc nhé , nhanh thôi .

Cậu không nói gì , chắc cậu ngủ rồi , tí nữa về đánh thức cậu cũng không muộn , cô nghĩ rồi cầm sổ đầu bài bước ra ngoài cùng Bảo .

.

Cô vừa bước ra khỏi cửa thì cũng là lúc tiếng va đập của hai chiếc ghế bàn cô kêu ầm ầm , đầu phải cậu không nghe thấy , ai lại đi cùng con trai mà bỏ " chồng tương lai " của mình ở đây , tên đây biết đường vào trường chẳng lẽ cậu không biết chắc , lại còn hú hí cười nói với nhau vượt mặt cậu , hừ , được lắm , dám bỏ cậu đi với trai à , cậu cho biết tay

.

Nhìn mặt cậu nhăn nhó nên cả lớp ai cũng run cầm cập , ngay cả cô giáo cũng rung mình , chết , lại làm gì đắc tội với cậu hay sao mà mặt cậu khó chịu thế kia

.

Cậu bước ra ngoài , đi tìm cô , nghĩ lại cũng tội cậu thật , đường đường là thiếu gia nhà họ Triệu lại phải đi rình mò lén lút theo dõi giống như sạ vợ đi ngoại tình vậy , chắc , còn mặt mũi đâu nữa , nhưng cậu không đi để vợ cười nói với người con trai khác được chắc , cậu không bao giờ đồng ý đâu nhé , vợ thì mãi là của cậu

.

Trên sân trường , có hai người một nam một nữ đang đi cùng nhau , bỗng nhiên , người con trai hỏi :

-Nguyệt này , có phải cậu có hình xăm hoa hồng đen ở cánh tay phải đúng không ???

Cô giật mình :

-Ồ , ờm có , nhưng sao cậu lại biết ??? cậu là ai ???

-À ừm , tớ chỉ đoán thôi , không ngờ lại đúng _ Bảo gãi đầu .

Cô biết Bảo đang có gì đó giấu giếm nhưng không hỏi lại , cô không thích ép người khác .

-Này , cậu đưa tớ cầm sổ đầu bài cho

-Ồ , không cần đâu , nhẹ mà , có một quyển , tớ cầm cũng được .

-Không được , ai đòi con trai lại không giúp con gái được một tí , cậu nói có đúng không , ai gọi là nam nhân nữa ??? _ Bảo trêu .

Cô cười , lộ ra hàm răng trắng đều , hai má đồng tiền xinh xinh , bảo :

-Thôi , này , cậu cầm đi .

.

Phía đằng xa có một người con trai mặt mũi tối sầm , cô dám cười , một nụ cười cho thằng đàn ông khác , không phải cho cậu , hừ , lần này cô biết tay cậu

.

Bước vào phòng hiệu phó , Bảo nói :

-Nguyệt ở ngoài này nhé , tớ đi cắt rồi về .

-Ừ , cảm ơn cậu đã giúp tớ tham quan trường

-Không có gì đâu . _nói rồi Bảo bước vào trong .

.

Cậu bước đến nắm lấy tay cô :

-Đi về

-Ồ , em còn chưa chào Bảo nữa .

-Không cần , về .

Cậu kéo cô xềnh xệch lên xe , khoanh tay trước ngực , quát lên :

-Về nhà đi , bác Lâm

-Dạ dạ _Bác Lâm toát mồ hôi hột .

.

-Cậu ơi , cậu sao thế ???

Im lặng

-Em thấy từ lúc em nói mình là em họ cậu , cậu đã khó chịu rồi , em đã làm gì sai sao ??? em làm thế để đỡ phiền phức thôi mà

-Hừ , cái đó thì không nói , cô đi với thằng con trai khác trước mặt tôi , còn nói gì được nữa ???

Cô ngần tò te :

-Ồ , cậu ấy chỉ giúp em biết phòng hiệu trưởng ở đâu thôi mà , có gì sao ???

Cô đúng là thật là hết chỗ nói(Tg: cậu ghen đấy mà ^^)

-Hừ , thôi , cô không hiểu đâu _cậu nói .

~~~~~Về đến nhà ~~~~~

Cậu bước xuống xe rồi bảo mẹ :

-Mẹ , con đi tắm đây . _Cậu bước vào nhà tắm .

.

-Nguyệt , Long nó làm sao thế con ???_bà Liên thắc mắc .

Cô lắc đầu :

-Con cũng không biết ....

.

Tối

Cậu không ăn cơm , ngồi lì trong phòng không chịu xuống , cuối cùng cô bèn nghĩ ra kế này ....

-Cậu ơi

Im lặng .

-Cậu ơi cậu

Không tiếng nói

-Em vào đây

Tiếp tục im lặng

Vừa bước vào phòng , cô đã thấy cậu im lìm ngủ , cô biết cậu đang cố tránh mặt cô , liền bảo :

-Cậu ơi , ăn cháo đi này .

Im lặng

5 phút trôi qua ~~~~~

-Cậu ơi , cậu không ăn là em mớm cho cậu đấy .

Chương 9

-Cậu mà không dậy là em dứt cho đấy nhé

Vừa nghe cậu đã mở mắt , bật người dậy , ai lại để mớm cho ăn bao giờ , chẳng khác gì trẻ con nũng nịu đòi mẹ dứt com cho ăn ....

-Không , để tôi tự ăn

Cô lắc đầu chịu thua cậu , nhìn mắt cậu lơ đãng , tóc có chút rối , mặt còn uể oải vì ngủ , cô thấy thật đáng yêu , khác xa với vẻ lạnh lùng thường ngày ....

-Này , sao cô nhìn tôi hoài vậy ???

Cậu lên tiếng làm cắt ngang dòng suy nghĩ của cô , cô xua tay :

-Không có gì đâu cậu

Cô không nhìn cậu nữa , đảo mắt nhìn quanh căn phòng của , toàn những hình ảnh của cậu hồi bé , mỉm cười , cô dè dặt :

-Cậu ... có thể cho em xin một tấm ảnh của cậu không ạ ???

Cậu buông đầu xuống , hỏi :

-Lấy làm gì ???

-À , lấy làm kỉ niệm thôi ạ

-Lấy đi _rồi cậu tiếp tục ăn

Cô bước quanh phòng , tìm hình ảnh mà cô muốn có , khi tầm mắt chạm đến hình ảnh cậu bé da trắng đang chơi đùa cùng con búp bê , khoảng 5-6 tuổi , khi cậu còn bé , cô nhẹ nhàng cầm tấm ảnh xuống , cẩn thận đút vào túi rồi bước ra khỏi phòng ...

-Chờ đã _cậu hét lên

Cô giật mình quay đầu lại :

-Có ...chuyện gì ạ ???

-Cô ngồi vào đây _cậu chỉ vào chiếc ghế đối diện

-Dạ _cô ngồi vào chiếc ghế ấy , nhìn cậu .

Cậu đẩy chiếc bát sang bên cạnh , nhìn vào mắt cô , mặt đối mặt :

-Cô .... có quan hệ gì với Bảo ???

-À , thật ra thì không có gì , cậu ấy chỉ giúp em cầm quyển sổ đầu bài và chỉ em các phòng trong trường thôi ạ .

-Thế ư ??? thế mà tôi thấy cô và cậu ta nói chuyện vui vẻ lắm cơ mà ???

-Vâng , cậu ấy vui tính lắm cậu , lại thân thiện nữa _ cô trả lời .

Mặt cậu tối sầm , lại dám khen thằng con trai khác trước mặt cậu , mắt thì sáng hẳn lên , chẳng lẽ .....

-Cô .... thích cậu ta ????

-Vâng , em thích _cô trả lời

Cái gì cơ ??? cậu không nghe lầm chứ ??? cô thích Bảo , thế mà còn ở với cậu , sao không đi theo cái tên Bảo ấy đi , lại còn ở đây vừa khen ngợi vừa nói toẹt ra luôn , thích thì đi mà tán , bực cả mình , cậu cười lạnh rồi nói :

-Cô đi ra đi, thích tên Bảo ấy thì đi mà tán, đừng chơi với tôi nữa _ nói rồi cậu đẩy cô ra ngoài, mặc cho cô í ới gọi cậu .....

Cô cắn môi, làm gì mà cậu giận vậy, cô nói thích Bảo là thích kiểu bạn bè với nhau thôi, sao cậu lại nghĩ gì mà lại nói cô ra ngoài, mà mặt cậu khó chịu lắm, chết rồi, lần này sợ cậu giận thật rồi, làm sao đây ....

Cô vừa nghĩ vừa đi xuống giúp mẹ cậu nấu bữa tối, cậu đang giận, càng nói sợ cậu càng bực hơn thôi ....

Ở trong phòng, cậu lật tung cái bàn ăn, chiếc bát sứ cậu đập xuống sàn ....

Một lúc sau, cậu mới ý thức được mình đang làm gì, cúi xuống nhặt chiếc bát vỡ, mồm lắp bắp:

-Mình điên thật rồi, vì con nhỏ đó mà khó chịu, lại tức giận, mình điên thật rồi _ cậu vừa nói mà chẳng để ý mảnh sứ vẫn đang cầm trong tay

-Au _ tay cậu chảy máu, cậu vội đứng dậy cầm bông băng mà chẳng chạy ra ngoài rửa với nước vì sợ chạm mặt cô. Nói vậy thôi nhưng cậu vẫn không thể hiểu trái tim mình nữa, nó đang đau, rất đau ..... cậu bắt lực ngồi phịch xuống giường ....

9 giờ tối

Cô và bà Liên ngồi ăn cơm, thấy cô ủ rũ, bà hỏi:

-Con làm sao đấy ???

-Dạ, không có gì ạ

-Con lại nghĩ về thằng Long đúng không ???

-Cậu ấy không ăn cơm, con sợ _ cô thờ dãi

-Không phải lo đâu, hồi xưa nó giận mẹ ấy, rồi nửa đêm đói, mò xuống ăn cơm đấy thôi

-Vâng, mong được như thế _cô nói, trong lòng cô biết rõ, cậu sẽ không mò xuống ăn cơm đâu, vì lần này cậu giận kinh khủng lắm ...

10h

Cô bước đến phòng cậu, tinh thần chuẩn bị sẵn sàng, cậu mắng, cậu đánh, cậu chửi cũng không sao, chỉ cần cậu không giận nữa là được.

-Cậu ơi, mở cửa cho em với

Im lặng, cửa phòng đã khóa.

Cô không nói gì nữa, chỉ lặng lẽ ngồi bệt xuống sàn nhà lạnh lẽo.

11h30

Cậu ngồi thấp thòm, đi đứng loạn xạ, định ra, rồi lại không, ai bảo cô làm cậu giận, cậu mới bực ..... chắc con nhỏ đó về phòng ngủ rồi, thấy nó gọi mỗi một tiếng thôi mà, nhưng sao cậu cứ thấy trong lòng cứ bị hồi thúc đi ra ấy nhỉ ??? thôi đi ra xem thế nào .....

Cậu mở cửa phòng, thứ mà cậu không muốn nhìn thấy nhất đã xảy ra, cô đang ngồi bệt xuống sàn nhà, người run bần bật, mắt nhắm lại, môi tái đi vì lạnh, cậu hét hoảng chạy đến bế cô vào phòng, con bé này, sao ngu ngốc vậy chứ, lại ngồi đợi cậu giữa tiết trời mùa đông thế này, muốn chết à ??? không hiểu sao, thấy cô như vậy cậu cứ nghĩ rằng mình là người đã hại cô vậy .... cậu xót xa nhìn cô, bế vào giường, lôi chăn đệm ra, nằm dưới đất ...

12h đêm

-Cậu ơi cậu ơi cậu

Cậu nghe thấy có người gọi cậu, mở mắt ....

-Cậu ơi, lên nằm giường cho ấm, để em ngủ dưới đất cho

-Không, ai lại để con gái nằm đất, tôi khỏe lắm

-Cậu mà không lên giường là em cũng không ngủ đâu

Cậu chịu thua với tính ương bướng của cô, đứng dậy trèo lên giường ....

Mà sao cô lại nằm dưới đất ??? cậu hỏi:

-Sao nằm đất ??? lên giường

-Ồ .... em với cậu ....ngủ chung à ????

-Chứ còn sao , tôi không làm gì cô đâu , mà có cũng chả sao , cô đang nào cũng là vợ tôi mà , chẳng qua chưa cưới thôi .... _cậu cười đều

-Ồ , em không nghĩ vậy , em sợ cậu không thích thôi

Cậu lắc đầu nhìn cô , lúc nào cũng nghĩ cho người khác , chả bao giờ nghĩ cho bản thân

-Này , nằm sát tường lạnh đấy , nằm dịch ra đây

-...Vâng .... _cô nằm xích hơn về phía cậu

-Này , sao cô không về phòng mà ngủ , đợi tôi làm gì , nhờ đâu lúc đấy mà tôi không ra thì có phải cô chết công ở đấy rồi không ???

-Em , em sợ cậu giận

Thật bó tay với cô gái này , sợ cậu như vậy ư ??? haizzz cô có thể nghĩ cho mình một tí được không ???

-Thật ra thì em đối với Bảo chỉ là bạn thôi , em nói thích ở đây là thích chơi thân thôi ...

-Thật sao ??? _cậu nghi ngờ

-Thật , em thề đấy

-Thôi , ngủ đi , mai còn đi học _cậu cười tươi rón

Trong vòng tay của cậu , cô thấy ấm áp thế nào ấy , còn cảm giác được tim đập thật nhanh ....

Ngửi mùi hương dịu nhẹ trên người cô , cậu cảm thấy thật hạnh phúc , thì ra cô không thích Bảo , tìm cậu bỗng chốc nhỡm hăn .

Cô và cậu cùng nhau ngủ trên cùng một chiếc giường , phải chăng , hai trái tim cùng một nhịp đập .....

Tác giả : vì mình còn thi học kì nên chắc đây là chap cuối của tuần , thi học kì xong mình sẽ đăng bù , các bạn hãy thi tốt nhé ♥^3^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Bà Liên đi qua đi lại đến chóng mặt , tài thật , hai chúng nó thường ngày dậy sớm lắm mà , sao hôm nay lại ngủ li bì , mãi không chịu dậy thế ???

Bà lo lắng , hay là bệnh rồi ???

Nghĩ là làm , bà bước lên lầu , vào phòng cậu trước , gõ cửa :

-Long . Dậy đi con

Đợi mãi không thấy cậu mở cửa , bà tự nhiên mở cửa phòng cậu ra , rón rén bước vào

Sững sờ

Trên giường , cậu đang ôm chặt cô ngủ , cô đang nằm dựa đầu vào vai cậu

Không biết bà nên vui mừng hay buồn đây , vui vì con bà đã thay đổi , biết quan tâm người khác , nhưng nhờ đâu , thằng con trai bà , gặp những người con gái xinh đẹp như Nguyệt , cũng đối xử tốt , cũng ôm ấp như vậy thì sao ??? Há chẳng phải cô sẽ khổ sao ???

Những ý nghĩ lo lắng cứ ập đến , bà nghĩ lại , hồi xưa , chồng bà cũng vì mê gái mà ngoại tình , bỏ rơi hai mẹ con bà , Long là con của ông ấy , sợ rằng , cậu cũng nói lại cái thói chảnh hoa , ham mê dục vọng của ông ta , vậy chẳng phải con bà sẽ hủy hoại cuộc đời của nhiều con gái , cũng biến thành người vô liêm sỉ ??? Không , bà không cho phép điều đó xảy ra .

Nhưng điều trước mắt là phải gọi hai đứa dậy, sắp trẻ giờ học rồi

-LONG , NGUYỆT , DẬY MAU

Tức thì , hai cô cậu mở mắt , bật dậy , vì tiếng nói "lãnh lốt" của bà Liên

Hai cô cậu chạy xuống giường như bay rồi lên xe , không quên chào mẹ và cũng quên luôn chuyện hai người hôm qua

Bà Liên lấy điện thoại từ trong túi quần ra , gọi :

-Cậu ..... làm thế này ..... thế này

-"Vâng , thưa bà chủ"

~~~~~Trường~~~~~

-Long , bar không ??? _ Từ phía cuối lớp , có người chạy đến bàn cậu

-Không , cậu nhìn mặt người đối diện , Quang , mặt mày làm sao thế ????

-Không có gì , chỉ là bị bang khác đánh thôi

-Bang nào ??? ăn gan hùm hay sao mà dám gây sự với mày ??? Chẳng lẽ chúng nó không biết mày trong bang của tao ???

-Chim ưng

-Vậy tối nay tao đi _cậu quả quyết

Cô nghe toàn bộ cuộc nói chuyện của cậu , bar là một nơi rất hay gây gỗ , đánh nhau , vậy cậu là bang chủ xã hội đen sao ????

Quang cười thầm , vậy là đã hoàn thành xong nhiệm vụ , rút điện thoại , gọi cho bà Liên :

-Bác , cháu báo Long vào bar rồi

-"Ừ , cảm ơn cháu"

~~~~~Tối~~~~~

Cậu leo lên xe mô tô , chạy vù đến bar thành phố

Vừa vào , bao nhiêu người to cao , mặt mày dữ tợn , đã cúi đầu lễ phép chào hỏi

Cậu ừ hừm một cái rồi bước vào trong

Kì lạ , tại sao không có bang chim ưng ở đây ??? Lại toàn tiếp viên nữ ăn mặc sexy ngồi khoe hàng thế này ???

Vừa ngồi xuống , cậu đã bị những cô gái chân dài vây kín , người thì vuốt ve , người thì rót rượu , nói năng điệu đà

Bực sôi máu , vậy rốt cuộc thằng Quang nó bảo đến đây để xử lí công việc hay là giải trí với mấy cô tiếp viên đây ????

-Long , tao chờ mày mãi _Quang bước vào từ cánh cửa

Mà lạ thay , không có vết thâm tím khi bị đánh như hồi sáng

-Tao cũng đang chờ mày đây , bang chim ưng đâu ???_cậu có vẻ bực dọc

-Không có đâu , chỉ có mấy em xinh tươi như hoa này thôi _Vừa nói , vừa bước đến chỗ cậu ngồi . Tiện thể ôm luôn mấy em gần đó

Bốpppp

Cậu đâm vào mặt Quang , cảnh cáo :

-Thì ra là mày lừa tao , cút đi , không bao giờ tao cần mấy em xinh tươi của mày , ở lại mà ôm hôn đi , lần sau đừng đến gặp tao nữa

Nói rồi , cậu bước ra ngoài , phóng xe đi mất hút

~~~~~Nhà~~~~~

- "A lô , bác à , cháu là Quang đây , thằng Long nó không thích gái , cháu còn bảo nó mấy lần rồi "

-Ừ , bác hiểu rồi , cảm ơn cháu

Bà Liên mỉm cười , thằng con trau bà không có tính giống ba nó , dù có yêu , có thích thì cũng chỉ 1 người thôi

-Mẹ _vừa bước vào cậu đã phi thẳng vào phòng tắm

~~~~Phòng tắm~~~~

-Điền cả người , mùi nước hoa kinh tởm thật

-Thằng Quang dám lừa mình , thằng này , được lắm

-Phải thay ngay áo khoác ra , bỏ cả giày dép nữa

Cậu nói một mình

Tắm xong , bước về phòng . Cậu thấy lạ khi tất cả đồ đạc của cô đều được chuyển qua phòng cậu , thấy lạ , cậu bèn hỏi :

-Mấy người làm gì thế ???

-Thưa cậu chủ , chúng tôi đang mang đồ của cô chủ sang phòng cậu như lời mẹ cậu dặn

Bà Liên cũng bước lên cầu thang , bảo :

-Đứng đây

-Sao mẹ lại làm thế ???

-Thì hai người ngủ chung từ tối qua rồi còn gì nữa ???

Nhắc đến chuyện tối qua làm cậu đỏ mặt , ấp úng :

-Nhưng , con với cô ấy , chỉ ... chỉ ôm nhau ngủ thôi mà

-Cha bố anh ,ôm con gái nhà người ta thì phải chịu trách nhiệm đi chứ _bà Liên cười khi khi

-Nhưng .... con sợ cô ấy chưa thích con

-Con trai tôi mà chả giống tôi tí nào cả , con gái người ta thích những người con trai dịu dàng , ôn nhu chứ , cậu máu lạnh thế thì ai thèm thích

-Nếu con thay đổi thì cô ấy thích con thật chứ ???

-Ừ , cậu ạ

Đang sau cánh cửa , cô đã nghe thấy hết , mỉm cười nhìn cậu

Dạo này . Lướt cmt và theo dõi chán quá , mình có thể sẽ ngưng truyện , hãy để lại cmt và đề cử để mình viết tiếp nhé !

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Từ khi mẹ cậu nói " Con gái chỉ thích những thằng đàn ông dịu dàng thôi"

Vậy là cậu cũng làm theo nguyên lý ấy , nói nhỏ hơn , ít đánh nhau hơn , ít to tiếng và .... chuyện gì cũng phải " dịu dàng"

Đang ngồi trong giờ học , ngoáy ngoáy cái bút , bất chợt cậu thấy cô cùng với Bảo đang vừa đi vừa nói chuyện thật vui vẻ . Cô bảo với Bảo :

-Cảm ơn cậu nhé , bài này mình hiểu rồi

-Không có gì, có gì thì cậu cứ hỏi, mình chỉ cho _ Bảo cười tươi rón

Úi giờ, cười nói vui vẻ với nhau nhì ? Bỏ cậu là không khí à ? Cậu toan đi đến chỗ Bảo đảm hẳn một trận, nhưng lại thôi, lại có câu nói của bà Liên hiện lên đầu : " Con gái thích những thằng đàn ông dịu dàng ". Nghĩ lại cũng khổ cậu thật, đường đường nổi tiếng là tàn ác, khó tính, thế mà bây giờ vì cô, cậu phải trở thành một con người dịu dàng, cũng chẳng dễ dàng chút nào, thôi, vì cô mà, cậu sẽ cố gắng

Cậu nặn giọng nhẹ nhàng nhất có thể, hỏi cô :

-Vừa nãy cô làm gì với Bảo vậy ,kể tôi với _ Nói nhẹ vậy nhưng mặt đã đỏ vào vì giận (ghen ấy mà)

Cô có chút bất ngờ, bình thường cậu nói như thế này : " Cô làm gì với tên Bảo hả ? Nói !!!" Sao cậu lại thay đổi thế nhì ? Thôi kệ vậy

Cô trả lời

-Em chỉ nhờ bạn ấy chỉ bài hóa thôi ạ

Chỉ bài ? hay nhì ? Cậu đường đường là học sinh giỏi môn tự nhiên nhất trường, chứ đừng có nói là chỉ cái môn hóa cón con ấy, tên Bảo kia học cũng được nhưng còn thua cậu nhiều nhè ! Còn nữa, cậu đường đường là " chồng tương lai " của cô, thân thích như thế mà không hỏi, đi hỏi cái thằng mới quen, hừ, bực không chịu được

-Sao cô không hỏi tôi ?

Vẫn nói giọng nhẹ nhàng ấy, cậu cắt lời

-Tại .... tại em sợ làm phiền cậu

Cô đáp ứng nói

Thì ra là vậy ? Cô toàn nghĩ cho cậu, cậu trách nhầm cô rồi

-Không phiền gì hết, có cái gì thì cứ hỏi tôi, đừng có giấu tên Bảo ấy nữa

Cô gật đầu, cười tươi

Tổ 4, có người con trai mặt mày tối xăm, không ai khác đó chính là Bảo, cậu nhóc là người có thính giác rất tốt, người bình thường không bằng được, và đương nhiên, cuộc trò chuyện của cô và cậu đều được Bảo nghe thấy hết, cậu sùng sốt, cậu - em, xưng hô như vậy là sao ? Chẳng lẽ không phải anh em họ như lời cô đã nói. Còn nữa, chỉ cần nhìn qua cách cư xử với cô, ánh mắt rất sáng, dù có cố che đi mắt thì vẫn biết là đang ghen, vậy

chẳng lẽ .... Long thích Nguyệt ?

Long là một hotboy, đẹp như thiên thần nhưng mang vẻ lạnh lùng của ác quỷ, huống chi, Bảo Long lại là dân xã hội đen, vậy thì cô thích Long có cơ hội là rất thấp, nhưng không thể biết trước được, hừ, nếu đã như thế thì .... Lâm Gia Bảo này sẽ NẮM BẮT CỜ HỘI

Nghĩ là làm, Bảo gọi điện cho người mua một chiếc nhẫn bằng bạc, loại đắt tiền nhất, cậu ta định rằng sẽ tỏ tình với cô vào cuối giờ. Miệng cười :

"Phong Nguyệt, em nhất định phải là của tôi"

Cậu chán nản nằm xuống mặt bàn, thật khó cho cậu quá, đã quen với tính hung bạo thường ngày rồi, bây giờ thay đổi thật là khó, chẳng khác nào con cá đang bơi dưới nước mà bắt nó phải bơi trên bờ ấy, khó thật

Ra chơi

Cô đang đọc bài tập hóa, bỗng nhiên Bảo đi tới, nở một nụ cười như ánh ban mai, làm nữ sinh sật máu mũi và dĩ nhiên cô không có trong đó

-Cuối giờ gặp cậu trên sân thượng sau trường

-Ừ

Cậu tức học máu mồm, ôi mẹ nó, định tỏ tình hả cưng ? tuy Bảo Long này không có kinh nghiệm tình trường nhưng đừng mong qua mặt nhá, đợi Nguyệt đồng ý hả ? Sang thế kỉ sau nha cưng

Cậu cười nửa miệng, nếu cậu đã xác nhận tình cảm của mình thì đừng mong cậu bỏ cuộc

~~~~~ Cuối giờ ~~~~~

Cô bảo cậu đợi một lúc, kì lạ, cậu đồng ý, mà còn mỉm cười nữa, nếu là thường ngày thì cậu sẽ hỏi : " Đi với ai " " Ở đâu " " Làm gì ?" nhưng đằng này thì không

Bảo bước đến , cười tươi :

-Nguyệt , tớ thích cậu , cậu làm bạn gái tớ nhé ? _ Vừa nói vừa nâng hộp đựng nhẫn lên

Nhận được lời tỏ tình , cô thật sự bối rối , thật sự là cô không thích Bảo đâu , chỉ coi là bạn tốt thôi , nhưng nếu từ chối có làm cậu ấy đau lòng không ? lương tâm mách bảo cô không được làm thế

Cậu cười nửa miệng , suy nghĩ của cậu đã đúng , nhưng cậu cũng muốn xem ý kiến của cô thế nào ? Cậu không thể ép buộc cô thích mình , cậu không thể là người ích kỉ

Cậu nghĩ : "Còn đợi gì nữa , từ chối đi , Nguyệt"

Cảm thấy có lỗi với Bảo , nhưng cô không thể lừa dối con tim mình , cô quyết định

-Bảo , tớ xin lỗi

Nghe được lời từ chối , con tim của cậu ta như bị ai đó bóp nghẹt , đau đớn , nhưng vẫn cố cười :

-Không sao

Khỏi phải nói thì cũng biết , cậu vui mừng như thế nào , từ chối rồi , vậy là cậu vẫn còn cơ hội

~~~~~Tối~~~~~

Cậu cầm quyển sách hóa sang phòng cô , thấy lạ , cô hỏi :

-Cậu dạy em học ạ ?

-Ai cho cô nói như thế ?

-Vây .... nói là gì ạ ?

-Phải nói là CHỒNG DẠY VỢ HỌC , nghe chưa ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Sau một tháng mất tích thì Vợ à mau về đây với anh của HKRUU REN đã xuất hiện , mong được góp ý nhiều hơn

-Phải nói là chồng dạy vợ học , nghe chưa

-Dạ ? _cô đơ vài giây

-Dạ dạ vâng vâng gì , bảo gọi thế nào thì gọi như thế ! _Cậu hơi bức mình , không mặc nạ gương nhưng mà nói vậy mà cô thì , haizz

-Ồ dạ vâng

Cậu kéo ghế cho cô ngồi , hai người chỉ trò vào bài một hồi , lòng từ mắt cậu chỉ có mỗi mình cô , còn cô thì đỏ lựng cả mặt lên , bị nhìn chăm chăm vậy làm sao đây , mãi một lúc sau hai người mới vào bài được

*****

Cô đang quét dọn lớp học thì Bảo bước vào , cười toe toét

-Nguyệt , cậu nghỉ tay uống nước đã

Cô ngước mặt lên , cười nhẹ :

-Cám ơn cậu nhưng không cần đâu , mình quét sắp xong rồi

-Phong Nguyệt , cậu để đây tôi quét cho , nghỉ ngơi đi _ Một giọng nói hùng hổ từ cửa lớp vang lên

Cả cô và Bảo đều nhìn cậu, lầy như chuyện lạ Việt Nam vậy

Cậu là đại thiếu gia nhà giàu, làm sao mà phải trực lớp? Sao hôm nay cậu lại bảo trực hộ cô vậy nhỉ?

-Không cần đâu, tớ tự quét được mà .... _ Cô lên tiếng

-Tôi bảo cậu thế nào thì cậu cứ làm vậy _ Cậu ra lệnh

-.... Ừ _ Cô không muốn cậu phải trực nhật lớp đâu, nhưng cậu đã nhẫn nhịn tỏ vẻ khó chịu như vậy rồi chẳng lẽ cô không nghe?

Bảo liếc cậu một cái, càng tốt, càng có khoảng trống cho Bảo và cô, khả khả, nên biết cách nắm vững thời cơ chứ

-Nguyệt này, cậu uống nước đi _ Bảo cầm chai nước đưa cho cô

Cậu đang trực lớp cũng phải dừng lại, chết tiệt, cậu quen bég mát chuyện mua nước cho cô, trời nóng thế này, tưởng rằng trực nhật giúp cô là đã chiếm được ưu thế rồi, thế nào mà cái tên Bảo này lại nhanh tay hơn, lợi dụng lúc cậu đang làm việc mà gần gũi cô, cái tên cáo già, bực, bực chết cậu rồi

-Cám ơn nhé! _ Cô tươi cười cầm chai nước

Úi, hay nhỉ, lấy luôn nước, cậu định chạy đến giành chai nước nhưng cũng tội cô, trời nắng vậy mà để cô khát, thôi, Bảo Long này phải nhin, phải nhin

-Long này, cậu uống đi, cậu trực nhật nhiều nên mệt hơn mình _ Đột nhiên cô xòe chai nước cho cậu

Mắt Bảo đang giật giật

Cô, cô tốt quá, thì ra cô không suy nghĩ mà cầm chai nước cho cậu, cô biết suy nghĩ quá, nhưng không được, con trai ai lại đi uống nước của con gái, phải biết nhường nhịn, đúng phải nhường

-Cậu uống đi, tôi không cần đâu

-.....Không, Long uống đi _ Cô suy nghĩ một lúc _ Tí nữa mình mua chai khác cũng được

-.... vậy cũng được _ Cậu đưa tay cầm chai nước, tiện thể cố ý chạm tay cô luôn (để Bảo bực ấy mà)

Khỏe môi tên Bảo kia giật giật, tên chết bầm nhà Long, giám lợi dụng thời cơ cầm tay Nguyệt hả?

Hai tiếng sét mạnh như nhau đang đối địch, cậu và Bảo không ai chịu nhường ai (tg: haizz, không biết tình tay ba này sẽ thế nào, khả khả ^^)

~~~~~

Vào giờ học, đây là tiết cô Hoa chủ nhiệm, cô giáo thông báo:

-Lớp chúng ta phải tham gia đấu cờ vua và thể thao, có bạn nào tham gia không?

Cả lớp im lìm, chẳng mấy may quan tâm, cũng phải thôi, toàn cậu ám cô chiều thì cần gì, đừng nói đến giáo viên, ngay cả hiệu trưởng cũng không dám làm gì

-Nếu không có em nào xung phong cô sẽ gọi đây _ Cô Hoa thờ dài _ Kim, em sẽ vào đội bóng chuyền nữ nhé, năm ngoái em đi thi được giải nhất mà

-Vâng, thưa cô _ Kim đứng dậy

-Còn về cờ vua thì.... Long, em đi thi không?

Cậu đang lìm đim ngủ thì bị nhắc tên, khỏi phải nói cậu bực như thế nào

-Không _ Cậu lườm giáo viên

Cô Hoa tái xanh cả mặt, lắp bắp:

-Bảo, vậy em đi thi đi _ Cô suy nghĩ _ ... Nhưng phải bốn người, hai nam, hai nữ mới được _ Cô Hoa thờ dài

Cậu sực nghĩ ra, hai nam hay nữ, hề hề, lần này cho tên Bảo kia bẽ mặt

-Thưa cô, em và Nguyệt sẽ thi _ Cậu đứng lên

Cô Hoa giật mình , lúc này còn lờ mờ nguyệt không vừa lòng cơ mà , sao thay đổi nhanh quá vậy , cơ mà cũng tốt , Long mà thi chắc chắn đoạt giải

-Được , vậy bốn người chia làm hai nhóm , Long và Nguyệt , Bảo và Kim nhé

Cậu cười khiêu khích Bảo , xem lần này ta cho mi bẽ mặt đây , tên chết bầm

~~~~~

Các cậu có gì không hiểu hay thế nào thì cứ cmt góp ý thoải mái nhé , a ri ga tô

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Sau một thời gian , ẻm đã xuất hiện rồi đây .^^

Cuộc thi gồm hai phần : Thể thao nữ và xã hội nam , có nghĩa là cô sẽ thi phần đánh bóng chuyền , còn cậu sẽ thi về phần câu hỏi lĩnh vực tự nhiên

Khi biết được điều này , Bảo Long đã thấy áy náy , thể thao đối với con gái rất vất vả , tập luyện cũng mệt mỏi lắm , người cô thì nhỏ quá , sợ có một nhọc quá không? ảnh hưởng tới sức khỏe của cô thì chết

-Cô có thể đổi _ Cậu hỏi cô với về ngại ngủ , đằng nào cậu cũng chưa hỏi cô có đồng ý hay không , chỉ là cậu ghét cái bản mặt của cái tên Bảo kia mà đã dùng dùng ra quyết định

Cô mỉm cười

-Không cần đâu ạ , em cũng muốn học hỏi thêm nhiều kinh nghiệm

Bảo Long day day chán , tại sao trên đời còn có người thông minh hiểu chuyện như cô , Phong Nguyệt đã đoán được cậu nghĩ gì rồi

-Không cần tập luyện quá mức , thua cũng không sao cả

Cô mỉm cười , không trả lời

Dạo này cô rất hay về tối , người phờ phạc mệt mỏi , cậu biết , cô là không muốn làm mất mặt cậu , nên mới tập luyện như người sắp kiệt sức như vậy , chết tiệt , tại sao cậu không nghĩ là cô luôn nghĩ cho người khác chứ , là cậu ích kỉ , chỉ nghĩ muốn làm mất mặt tên Bảo kia mà không nghĩ đến cô.

Cậu bước lên tầng , bước đến phòng cô , cậu phải nói gì với cô đây

Cậu tự tiện mở cửa bước vào , không có thói quen gõ cửa (vì cậu là xã hội đen , có bao giờ nhường nhịn hay nể phục người khác đâu)

Mở cửa một cách nhẹ nhàng , cậu thấy cô đang ngồi quay lưng với cậu

Cậu như chết lặng trước cảnh tượng trước mắt

-Cô đang làm cái khốn kiếp gì thế hả?? _ Cậu chạy đến chỗ cô , kéo mạnh tay cô không thương tiếc

Phong Nguyệt nhìn Bảo Long sợ sệt , đôi mắt đã ngấn nước mắt

-Em ... em

Nhìn đôi mắt của cô , cậu thả tay mình ra , lặng lẽ ngồi thụp xuống đất , suy nghĩ

Là cậu ngu ngốc , là cậu khờ khạo , là cậu không nghĩ đến cô

Tất cả là tại cậu

-Cậu ơi .. cậu ơi .. em sai rồi .. em xin lỗi , cậu tha thứ cho em nhé _ Cô ngồi xuống , nhìn khuôn mặt cậu mà thút thút

Cậu nhìn cô , vừa tức lại vừa thương , thương vì tại sao cô lại sợ cậu như thế , bị thương như vậy mà không nói cho cậu biết . Tức vì tại sao cô lại hiền hậu , lại phải chịu đựng cơ chứ , tại sao phải nghĩ cho cuộc thi để làm cậu không bẽ mặt trước mọi người . Tại sao ??

-Cậu ơi , em xin lỗi , em xin lỗi , cậu đừng giận em .... hức hức_Cô nước nở

Lần này cô khóc thật rồi , tay chân cậu luống cuống , chẳng biết làm gì , chết tiệt , sao Bảo Long này lại nhu nhược thế , để cho cô gái của mình phải khóc

Cậu ôm cô vào lòng , một cái siết chặt , như muốn trở thành đôi cánh bảo vệ cô , bảo vệ người con gái của mình

Một lúc sau , cô nín khóc , cậu cũng đã trấn tĩnh lại , cậu cũng nghĩ , tất cả là lỗi của mình , không thể trách cô ấy , mà chỉ trách cái bản tính quá lương thiện , chỉ muốn một mình chịu đựng của cô ấy , cậu không thể trách cô ấy .

Cậu đứng dậy , lấy thuốc chuẩn bị bơi

Mà cậu cũng hóa đá tại chỗ

Muốn bơi thuốc thì phải cởi áo ra , mà , mà.....

Chẳng lẽ cậu phải cởi áo cô ra à?

Cậu vẫn còn trinh trắng lắm nhé(vì chưa bao giờ nhìn cơ thể của phụ nữ)

-Em tự bơi cũng được mà_Cô hiểu ý của cậu

Nghe cô nói mà lòng cậu bắt đầu cuộn trào lên thứ áy náy , chết tiệt , mình là người làm sai , phải sửa lỗi chứ

-Không , để tôi bơi ..... cô ... cô ... vạch áo lên đi _Cậu đỏ mặt

Cô đỏ mặt cũng không kém , lần đầu tiên bị con trai nhìn thấy tấm lưng mình cũng cảm thấy ngượng ngùng rồi

XIN TUA BỐT

Cậu nhìn tấm lưng trắng ngần mà chỉ chút các vết thương lớn nhỏ do tập luyện của cô mà đau lòng , dù rất nhẹ nhàng nhưng là con trai , tay chân còn vụng về nên không tránh khỏi việc làm cô đau

Nhưng cô vẫn cắn răng chịu đựng , không kêu lên một tiếng

-Đau thì cứ kêu _Cậu thì thào vào tai làm cô đỏ mặt

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

Sau hôm ấy,cậu lên phòng giám hiệu hủy bỏ tiết mục

Bảo Long nghĩ lại , bây giờ cậu phải nghĩ cho cô nhiều hơn,không nên ích kỉ nữa.

Khi cậu đã xác định tình cảm của mình thì chắc chắn,cậu sẽ không để người ấy phải đau khổ hay tổn thương

Dù là về thể xác hay tâm hồn.

Bảo nghe được tin này , cậu cũng rất shock

Bảo Long là một thằng con trai rất có uy,những lời hán nói ra thì luôn là chắc chắn

Vậy mà , vì Phong Nguyệt mà hán không màng đến danh dự của mình

Cậu cảm thấy mình thật kém cỏi , hán vì người mình yêu mà sẵn sàng làm như vậy,không sợ bị người khác châm chọc mà hủy bỏ tiết mục.

Cậu bất giác nở nụ cười hiếm hoi ,Bảo Long ,tuy bây giờ tôi thua cậu một nước ,nhưng không có nghĩa là thua cả đời.

Bảo Long ,cậu hãy chờ đấy.

Trong giờ ra chơi, cô chuẩn bị xuống canteen mua nước thì Lan(ai chưa biết nhân vật này đọc chap 7 nhé) chạy đến, nắm lấy tay cô, nói nhẹ nhàng

-Nguyệt này, chiều nay cậu đi chơi với tôi nhé.

Cô có hơi bất ngờ, Lan và cô không chơi thân, vậy thì chắc chắn có việc gì đó quan trọng nên mới gọi

-Ừm, chiều nay mình rảnh, mấy giờ?

Đôi mắt của Lan sáng lên, cười tươi

-4h30 tại quán cà phê XX nhé

Không hiểu sao, cô cảm thấy nụ cười ấy có gì đó...không tốt

Nhưng cô vẫn gật đầu

Cậu hậm hực về nhà một mình, không hiểu sao hôm nay cậu thấy khó chịu, mà cô đã bảo là đi chơi với con gái rồi mà cậu vẫn thấy bồn chồn, lòng còn chua chua nữa, không biết cảm giác gì nữa.

Bác Lâm quản gia cũng toát hết mồ hôi hột, đại thiếu gia nhà bác làm sao thế này, mặt hầm hầm sát khí. Chết, lần này phải nhờ thiếu phu nhân giải vây thôi.

Cô bước vào quán cà phê theo địa chỉ Lan nói. Vừa vào, Lan đã cười rạng rỡ

-Nguyệt, bên này, bên này_ Cùng với cái vẫy tay thân thiết

Cô mỉm cười, Lan thật dễ mến, chắc tại cô suy nghĩ nhiều quá rồi

Lan hỏi cô ăn gì, cô chỉ uống một ly nước cam. Lan vẫn hay cười và nói nhiều chuyện phiếm, thật vui tính

Nhưng không hiểu sao, nụ cười ấy càng lúc càng không ổn

Nó làm cô lạnh sống lưng

Cô giờ tay nhìn đồng hồ, đã 6h30 tối, không còn muộn nữa. Ở nhà chắc bác Liên và cậu đang lo

Cô cũng thấy sốt ruột

-Bạn có chuyện gì khó nói sao?_ Cô hỏi, những chuyện Lan vừa nói rất vòng vo

-Cậu thông minh thật đấy, nhưng trước khi vào chuyện, mình muốn hỏi cậu_ Vẫn là nụ cười ấy_ Cậu cảm thấy mình thế nào?

Cô trả lời theo bản năng

-Mình thấy Lan rất tốt, không những gia cảnh tốt mà học hành cũng tốt, nhan sắc thì khỏi phải bàn_ Cô cũng cười đáp lại

Lan bày ra một bộ mặt đáng thương

-Vậy mà cậu ấy lại không thích mình

Cô ngạc nhiên, Lan là một người rất toàn diện, ai lại không thích cô ấy chứ?

-...Là Bảo Long_ Lần này Lan mếu máo

Ba từ Lan nói làm trái tim cô bất giác đập mạnh, cô ấy thích cậu ư?

Nhìn bộ dạng bối rối đang lung lay của cô, Lan nhếch mép, kế hoạch đã thành công một nửa. Nếu không phải tên Bảo nói cô biết hai người kia đang bày cái trò anh-em họ thì cô cũng không biết. Nhìn cái bộ mặt con nỏ hiền như bụt ấy, quá dễ dàng để lay chuyển nó. Hahaha, Bảo Long, tôi thật sự rất mong đợi cái bộ dạng khó chịu của con nỏ bơ cậu đấy. Những thứ gì Ngọc Lan này muốn thì nhất định phải có.

Lan thêm dầu vào lửa, nói giọng ghen ngào

-Mình rất thích Bảo Long, nhưng cậu biết đấy, cậu ấy chưa có tình cảm với mình, lại lạnh lùng như vậy, khó gần như thế, mình chẳng biết làm thế nào

cả...hức...cậu biết không?Ngay từ nhỏ mình đã không có mẹ , chỉ sống cùng ba , mãi về sau mới gặp được người mình thương,nhưng cậu ấy không thêm để ý đến mình , cậu nghĩ xem , trái tim người con gái nào có thể chịu nổi?_Lan bật khóc tức tưởi

Cô cuồng cuồng đến an ủi Lan , tâm trạng của những người không còn cha mẹ cô hiểu , cô cũng đã từng nếm trải .Cô ấy bây giờ rất cần cậu , rất cần
Trái tim cô bỗng nhói lên một hồi

-Cậu đừng khóc nữa,mình có thể giúp gì cho cậu không?

Lan ngừng khóc,đôi mắt sáng trưng,cá đã cắn câu

-Cậu ....cậu giúp mình theo đuổi Bảo Long nhé!_Lan nhìn vào mắt cô

Trái tim cô như bị bóp nghẹt , thở cũng khó khăn,nhưng cô cũng phải nghĩ cho cậu , nghĩ cho người đáng thương như Lan

Cô gạt đầu một cái miễn cưỡng rồi xin phép về trước

Lan nở nụ cười thỏa mãn ,Phong Nguyệt ,cô thật là ngu ngốc quá thể đáng!

Cậu cảm thấy có chuyện không hay , nhưng may quá , cô về nhà rồi

Cậu gắt

-Làm cái gì mà 7h tối mới về hả?Mà mắt làm sao mà đỏ thế kia?_Cậu lo lắng ,định lau nước mắt cho cô

Cô né tránh

-Em...em bị bụi bay vào mắt ...không sao đâu cậu

Bàn tay cậu lơ lửng giữa không trung,chưa kịp nói gì thì cô đã chạy lên phòng

Cô chạy vào phòng , nhẹ nhàng đóng cửa lại

Ngồi thụp xuống nền đất lạnh lẽo,cô khóc

Cô chỉ là con được nhận nuôi của nhà cậu , lấy tư cách gì mà có quyền thích cậu?

Cô chỉ là một đứa con gái bình thường,lấy tư cách gì mà xứng đôi với cậu?

Lan vừa xinh đẹp ,tính tình lại tốt ,rất hợp với cậu

Cô cười , mình nên chúc phúc cho hai người học

Bạn đang đọc truyện *Vợ À, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Tặng 1 chương trước khi đi thi ,hihi ,cám ơn các bạn đã ủng hộ nha.

Sáng hôm sau , cậu dậy sớm đi học , ngồi vào bàn , cậu thắc mắc

-Phong Nguyệt đâu rồi mẹ?

Bà Liên lắc đầu trả lời

-Nguyệt đi học trước rồi

Cậu nhủ mày suy nghĩ,cô ấy hiền vậy , lúc nào cũng nghe lời cậu răn rắp , lần nào cũng đi học cùng cậu ,tại sao hôm nay lại đi sớm mà không chờ cậu vậy nhỉ?Chẳng lẽ

Cậu nghĩ đến tối hôm qua , cô về muộn , chảy nước mắt rồi lảng tránh cậu

Nghĩ rồi , Bảo Long đứng dậy , đi học mà không nói lời nào với mẹ mình.

Bà Liên ngạc nhiên một lúc rồi như hiểu ra , ắt hẳn hai đứa con bà đang có chuyện gì đó.

Cậu phi chiếc BMW trên đường phố , mà không đi xe ô tô

Đến trường , cậu xuống xe , bước vào lớp , lảng tránh nhìn cô

Cô đang ngủ

-Phong Nguyệt , cô dậy ngay cho tôi_ Cậu quát lên làm cả lớp nín thở

Cô đang nằm gục xuống bàn , nghe thấy tiếng hét theo phản xạ ngẩng lên , ánh mắt bị vương bởi nước mắt làm cô không nhìn rõ người trước mặt

Cậu chờ người khi nhìn thấy cô khóc , khóc đến mức mũi đỏ ửng , mặt chỉ toàn nước là nước mắt

Cậu lặng giọng

-Rốt cuộc hôm qua xảy ra chuyện gì?

Lan vừa bước vào lớp đã nghe thấy tiếng Bảo Long , cô ta giật mình , rồi hoảng sợ nhìn cô , nếu Phong Nguyệt nói ra thì chắc cô chỉ có chết , vì Bảo Long rất ghét phiền toái và nhất là con gái. Mà khi cô nói ra , thì cô ta chỉ có con đường chết

Cô không nói gì , cô biết im lặng như vậy chỉ làm cậu thêm bức mình , nhưng cô mặc kệ , cô có thể chịu đựng được , mang tình cảm giấu kín trong lòng , cô phải nghĩ cho Lân nữa.

Cậu bức mình trước sự im lặng của cô , rốt cuộc cô ấy làm sao vậy chứ?

Nhưng cậu nghĩ , chắc hẳn là có nguyên nhân nào đó mới khiến cô trở nên như vậy , chứ một người hiền hậu như vậy , không lí nào lại không nghe lời cậu.

Bảo Long lắc đầu , bước ra ngoài cất xe , đột nhiên thấy tên Bảo đứng chắn trước mặt cậu , hống hách nói

-Cậu và Nguyệt không thể nào là một cặp , có cố gắng cũng vô vọng thôi.

Cậu chẳng để tâm lắm , mặc kệ , tình địch thường xuyên như vậy.

Cậu để ý mấy hôm nay , cô thường xuyên nằm gục xuống bàn , bảo mệt , nhưng cậu biết , không phải mệt mà là đang lánh tránh cậu.

Rồi những lúc ra chơi , cô thường ra ngoài , bảo đi căng-tin , và chỗ trống bên bàn cậu là Lan ngồi

Cậu bức mình sắp xỉ khói đầu , nếu không phải muốn bắt tên đằng sau thì cậu đã không cho cô đi đâu cả , và cũng chẳng bao giờ để Lan ngồi

Ấy thế , mà có người lại suy nghĩ khác

Dạo này Lan có tình ngồi cùng bàn với cậu lúc ra chơi , lấy cớ là nói chuyện với tổ kia , nhưng thực chất là để nhìn Bảo Long

Trông cậu đẹp mê hồn khi ngủ

Trái tim Lan bất giác đập loạn xạ , khuôn mặt đỏ bừng

Mà khoan đã , Bảo Long dạo này không khó tính nữa , mà cho cô ngồi gần

Chẳng lẽ....thích cô rồi?

Lan mặt đỏ phừng phừng khi nghĩ đến chuyện đó , vậy là đã thành công rồi sao?

Mọi khi Bảo Long ghét ai tới gần lắm , nhất là con gái

Vậy mà

"Nhân cơ hội , mình phải nắm bắt lấy nó" Lan cười thầm

Thực chất cậu không ngủ,cậu chỉ là nhắm mắt vào thôi,nhưng vẫn cảm thấy được có người đang nhìn mình

Một ánh mắt lạ lẫm

Mà gần đây chỉ có Lan ngồi kế,vậy chỉ có thể là cô ta

Khoan , lúc trước khi Phong Nguyệt đến , cô ta đã tỏ ra ghét cô ấy rồi

Và còn ăn nói xấc xược nữa(đọc lại chương 2 nhé)

Cậu cũng biết cô ta thích mình

Biểu hiện gần đây của Phong Nguyệt

Vậy thì

Cậu nhếch miệng cười , thầm nghĩ

"Những người động vào người con gái của tôi thì đừng hòng sống yên ổn"

Rồi bắt đầu kế hoạch bí mật mà chỉ có cậu biết , nhưng cậu biết , kết quả sẽ là một người phải chết,vì dám động đến người con gái của cậu.

Kế hoạch đó là gì , hãy theo dõi truyện nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Mấy ngày nay , cô thường thấy cậu và Lan đi cùng nhau , còn nói chuyện rất vui vẻ.

Cô thấy trái tim mình nhói lên từng hồi , mặc dù đã tự nhủ với bản thân mình rằng , phải nghĩ cho Lan.Vì vậy , hãy quên tình cảm của mình đi.

Nhìn ra ngoài cửa sổ , Lan và cậu đang đi song song cười nói vui vẻ , cô cười buồn.

"Sắp tức điên mất thôi"

Đây có lẽ là tâm trạng hiện giờ của cậu.

Cậu bực mình lắm, từ lần trước cậu cho phép Lan ngồi cùng bàn thôi mà cô ta tưởng cậu có cảm tình, đi theo cậu suốt.

Nếu không phải đang thực hiện kế hoạch thì cậu đã cho cô ta sống dờ chết dờ rồi.

Còn Phong Nguyệt nữa , từ khi thấy cậu và Lan thân thiết là chẳng thèm đoái hoài gì đến cậu , lúc nào cũng ngồi một mình đọc sách , học cũng không đi cùng , lại còn đề cái tên Bảo đến gần nữa chứ.

Nhìn cái tên Bảo và cô ngồi học bài mà cậu muốn giết người quá , nhưng nghĩ lại , nếu cậu hành xử như thế thì kế hoạch công cốc à?

Cậu nhin , cậu nhin.

Lan thường ngồi cùng bàn với cậu lúc giờ ra chơi , cậu cũng không nói gì.

Một lần Lan mạnh bạo hỏi cậu một câu :

-Chúng mình làm bạn được không?

Cậu không suy nghĩ đáp:

-Được

Lan mừng rỡ , vậy có nghĩa là cô có thể nói chuyện cùng cậu được rồi , còn nữa , cô chưa thấy người con gái nào có thể nói chuyện với cậu như vậy , nếu vậy thì , chẳng lẽ , cậu ấy có cảm tình với mình.

Lan đỏ ửng mắt , nhìn cậu . Bây giờ cậu cũng đang nhìn cô ta , đối với Lan là ánh mắt ôn nhu , dịu dàng mà đối với cậu là vẻ ghê tởm chưa từng có.

Lan học rất giỏi , chỉ là giấu dốt để được gần cậu.

Đi trên trường , ai cũng tưởng rằng họ là một đôi , Lan cười trừ nói không phải nhưng trong lòng đang gào thét : "Tốt lắm , các cậu cứ nói vậy đi". Cô ta chẳng biết mình đang ở trong thế nguy hiểm như thế nào cùng với ánh mắt khinh bỉ bên cạnh mình.

Cũng như thường ngày , cô ta lại quần lấy cậu.

Chỉ là hôm nay cô ta không thể vui vẻ được.

Tên Bảo kia , cùng hội cùng thuyền với cô ta , ấy thế mà dám khen Phong Nguyệt xinh đẹp trước mặt Lan.

Điều sỉ nhục lớn nhất của con gái là bị người ta so sánh sắc đẹp.

Cô ta ái ngại nhìn Bảo Long . Cậu không có biểu hiện gì.

Cô thở phào , may mà Bảo Long không có ý định ghen như lần trước.

Thiệt nghĩ , Phong Nguyệt tuy xinh đẹp nhưng hiền hậu quá , làm sao quyết rũ bằng cô?

Lan có ngực lớn ,mông bự, eo con kiến , ai mà không thích chứ?

Không được , phải tách Phong Nguyệt ra ngay , đề phòng bất trắc , nhờ đâu , Phong Nguyệt quay ra nói thích Bảo Long thì sao đây?

Lan nghĩ đến cách hạ thủ cô , nhưng lại nghĩ đến Bảo Long , dù không phải anh em họ nhưng vẫn được coi là người quen biết.

Vậy chỉ còn một cách , đó là tấn công Bảo Long nhanh chóng.

Bảo Long đang ngồi uống rượu trong bar , bên phải là tên bạn mê gái.

Nhìn thấy hấn mà cậu nổi da gà.

Hấn đang hôn một đứa con gái khác

Thật kinh tởm , với một thằng con trai ghét con gái như cậu thật không thể chịu được.

Cậu đứng dậy quát tên bạn .Hấn ta dừng màn hôn hít lại.

-Mày làm sao thế?Tao hôn bạn gái tao thì làm sao?Chẳng lẽ mày không hôn bạn gái mày bao giờ chắc?

Bạn gái , cậu đâu có?

-Ai nói với mày thế?

-Cả trường đang đồn ầm lên , cái gì mà xứng đôi nhất trường , Bảo Long và Ngọc Lan đó còn gì?_Việt thắc mắc

Cậu nhú mày , không ngờ lại có chuyện vậy , nhưng nghĩ đến kế hoạch của mình , cậu cười thầm

Nhưng cậu thắc mắc , yêu nhau việc đầu tiên là hôn ư?

-Yêu nhau việc đầu tiên là hôn?_Cậu hỏi Việt

-Chứ còn gì nữa , mày đúng thật là....phải hôn đứa con gái mình yêu chứ?

Mặt cậu đen như đất nồi , đúng là cậu chưa hôn ai , nhưng phải hôn con gái á?Vớ vẩn , cậu chỉ hôn đứa con gái mình yêu thôi , nhưng nhờ đâu , con nhỏ Lan đó muốn mình chứng thực thì sao đây?Không , cậu phải để dành nụ hôn đấy cho ai đó.

Tối nay , cô nói cô hơi mệt . Vậy là không hôn được rồi.

Buổi chiều . Lại cái con nhỏ đó bám theo , hại cậu tắm đi tắm lại vẫn thấy ghê

Cái tay của cậu bị chà sấp xước cả da.

Đứa nào chạm vào tay cậu . Nhất là con gái , cậu cảm thấy thật ghê tởm(Nhưng có 1 người là ngoại lệ ^^)

-Cậu oi , cậu có sao không?_Bên ngoài cửa tắm vang lên tiếng lo lắng.Tại vì thấy cậu tắm lâu quá nên cô hỏi.

Cậu mở cửa tắm bước ra , nhìn cô

-Tôi không sao.

-Tay cậu bị sao thế này?_Cô đảo mắt nhìn vết thương trên tay cậu

Nâng bàn tay cậu lên, cô thổi phù phù

Cậu đứng im, suy nghĩ, cậu ghét cô ta, ghét vô cùng, kế hoạch phải thành công nhanh, nếu không cậu chắc tức chết vì phải chạm tay cô ta. Còn cả cô ấy nữa, chắc cô ấy cũng buồn phiền, lại đâm ra hiểu lầm cậu thì sao?

Nghĩ đến đây, cậu nhìn cô, ánh mắt dịu dàng

-Phong Nguyệt_ Cậu nói nhẹ nhẹ

Cô ngẩng đầu lên, định trả lời thì ngay lập tức .... hóa đá.

(Các bạn đoán ra rồi đúng không, nhưng tác giả vẫn phải...nói)

Cậu đang hôn cô, chính xác là vậy.

Cậu đang nhắm mắt lại, hơi thở nhẹ nhàng phả vào má cô.

Khi cô kịp hoàn hồn thì tay đã bị giữ chặt, không thể phản kháng.

Các giác quan thần kinh của cô như bị tê liệt, lần đầu tiên bị một đôi môi lạ hoắc chạm vào môi mình.

Hình như đây cũng là nụ hôn đầu của cậu

Cô có thể cảm nhận được, cậu đang bối rối.

Nhưng vì là con trai nên cậu rất nhanh lấy lại được phong độ.

Hôn một lúc, cậu buông ra, đi về phòng.

Nằm phịch xuống giường mặt cậu đỏ ửng.

Cậu tự nhận mình rất biến thái, đi cưỡng hôn con gái, thứ mà cậu chưa bao giờ nghĩ đến.

Một lúc sau, cô cũng về phòng ngủ.

Họ không biết rằng, nụ hôn cháy bỏng của họ đã bị chụp lại

-Cái thằng con trai này, yêu mà không nói ra, không ngờ nó cũng chủ động đấy chứ?, vậy thì phải làm đám cưới sớm thôi._ Bà Liên cười thầm.

Chương này dài gấp đôi mấy chương kia đó nhá, thích thì để lại lượt đề cử và cmt cho ad vui nào.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

Bác tài xế lái xe chờ cậu đi học,qua gương chiếu hậu, khuôn mặt bốc chốc đầm đìa mồ hôi.

Cậu... cậu đang cười?

Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì mà có thể làm cậu-bang chủ máu lạnh cười thế này?

Nhưng cho dù có thắc mắc thế nào,bác cũng không dám hỏi,vì sợ rằng mình nói sai, bác sẽ bị cậu "giết" mất.

Cậu đang ngồi trong ô tô, lại nghĩ đến cảnh hôn ngày hôm qua, cậu mỉm cười.

Cuối cùng thì cũng có thể biểu đạt tình cảm của mình rồi.

Nhưng chốc chốc lại nghĩ đến phải hôn đứa con gái khác, mặt cậu sa sầm.

Nhưng để tăng phần kịch tính cho trò chơi, cậu sẽ làm.

"Sắp đến lúc, cô phải bốc hơi ra khỏi thế giới này rồi đấy,nhưng tôi phải làm cho cô đau đớn thì mới thực vừa lòng,đừng trách tôi tàn nhẫn,chỉ có thể trách vì cô dám động đến người con gái của tôi".

-Hôm nay,cô tỏ tình?_Bảo nghiêng đầu hỏi Lan.

-Ừ,phải bắt lấy thời cơ chứ?_Lan cười khẩy, mấy ngày nay, cô ta luôn nghĩ Bảo Long đã có tình cảm với cô ta.

-Làm gì thì làm chứ cô mà động đến Phong Nguyệt thì đừng có trách tôi._Bảo liếc mắt cảnh cáo

Lan cười khinh bỉ, chung hội chung thuyền cái khi gì chứ?Khi cô ta đã có được Bảo Long thì tên Bảo kia cũng bị đá văng ra ngoài thôi, còn lời hứa sẽ giúp hấn tán tỉnh Phong Nguyệt cũng đừng mơ được giúp đỡ.

Hôm nay cũng vậy, cô không đi cùng xe với cậu.

Cô luôn cố dậy sớm để tránh mặt cậu.

Chỉ là cái cảnh hôn tối qua vẫn cứ lờn vờn trong đầu cô, khiến mặt cô bất giác đỏ bừng.

-Cậu sốt à?_Bảo đưa tay sờ trán cô

-Ồ,không,mình không sao_Cô né tránh cái chạm tay của Bảo, không hiểu sao, cô không muốn để con trai chạm vào người,thế nhưng, Bảo Long chạm vào người, cô lại không có phản cảm.

Đôi bàn tay của Bảo lơ lửng trên không trung, tại sao cô vẫn cố tránh mặt cậu?Mặc dù tên Bảo Long kia đã theo người khác?

Trong lòng cậu ta dâng lên một nỗi hận,cậu ta thề, chắc chắn phải có được Phong Nguyệt.

Khoan đã, nếu thực sự cô có tình cảm với Bảo Long thì

....phải chặt đứt cái tình cảm len lỏi ấy.

Chẳng phải hôm nay Lan tỏ tình sao?

Vậy thì quá tốt.

-Mang nhẫn lên đi_Bảo Long gọi điện thoại.

Một lúc sau, có một người áo đen mang một chiếc hộp đựng nhẫn đến.

Cậu nhìn hộp nhẫn mà cười khinh bỉ, cái loại con gái rần rết bản thủ như cô ta mà xứng với chiếc nhẫn đắt giá này sao?

Nếu không phải để nhanh chóng hoàn thành kế hoạch thì cậu đã chẳng bap giờ mua thứ này.

Hừ, Ngọc Lan, ngày chết của cô sắp tới rồi._ Cậu cười nửa miệng.

-Cậu,gọi mình ra đây có việc gì vậy?_ Cái giọng nói e thẹn của Lan vang lên sau lưng cậu, cô ta muốn tỏ tình với cậu ngay bây giờ.

Vì cùng kế hoạch với Lan nên Bảo cũng biết được chính xác giờ giấc, nên cậu ta đã rủ Phong Nguyệt ra ngoài vườn trường.

-Tôi gọi cậu ra đây là có việc muốn nói_ Cậu cố gắng diễn kịch, nếu sau này làm diễn viên, chắc cậu hạng nhất luôn quá. Trong lòng thì đang kêu gào thảm thiết: Con nhỏ chết tiệt, nhìn bộ dạng nó bây giờ thật buồn nôn.

Nghe thấy giọng cậu, cô lập tức quay đầu lại, Bảo bên cạnh cười gian. Kịch hay sắp bắt đầu rồi.

-Cậu làm bạn gái tôi nhé?_ Bảo Long mở miệng

-Gi,gi cơ?mình có nghe lầm không?_ cô ta nghe rõ ràng. Nhưng vẫn cố hỏi lại.

-Tôi bảo cậu làm bạn gái tôi nhé?_ Cậu nâng chiếc nhẫn lên.

Khoảnh khắc ấy. Trái tim của Phong Nguyệt như bị bóp vụn.

-Ừm, lần này mình nghe thấy rồi, nhưng, có phải mình nằm mơ không?_ Lan ngượng ngùng

Mẹ nó, ý là con nhỏ đó muốn làm hành động để chứng minh đó.

Cậu bước đến.....hôn cô ta.

Lan trở mặt, cậu đang hôn cô?Lần này là thật rồi,trong lòng Lan vui mừng gào thét.

Cậu thì nhủ chặt mày, may mà đã trao cho Phong Nguyệt nụ hôn đầu của cậu, thế nhưng, khi hôn cô cậu lại có một cảm giác mãnh liệt và trái tim đập thình thịch, còn khi hôn Lan, cậu chỉ cảm thấy ghê tởm, bẩn thỉu và rợn người, cậu đối với Phong Nguyệt không chỉ đơn giản là thích,mà là yêu?

Cậu buông Lan ra. Đầu óc cậu chỉ hoàn toàn có Phong Nguyệt.

À ta nhủ mày, chỉ hôn được một chút, không thỏa mãn được khát vọng của cô ta.

-Mình đồng ý làm bạn gái cậu.

(Các cậu thấy ghét cô ta chưa này.Huhuhu,khổ thân nữ chính của chúng ta TT)

Bảo cười khinh bỉ, đó là thằng con trai mà dám thách đấu cướp được Phong Nguyệt sao?Thật đúng là thằng đàn ông chẳng ra gì!(Cái đó chưa chắc đâu nha,anh Bảo à)

Cô nhìn cảnh họ hôn nhau mà trái tim như bị cầu xé, nước mắt rơi từ lúc nào.

Cô chạy vụt đi, đau quá,nhìn thấy người mình yêu hôn người khác chẳng khác nào có hàng vạn chiếc kim đâm vào người.

Tại sao lúc đó cậu lại hôn cô, reo rắc đầu cô hy vọng mong mường rồi tự tay đim nó xuống.

Cậu có tình cảm thực sự với cô hay chỉ là cảm xúc nhất thời?

Liệu tình cảm này, có ai dừng cảm bày tỏ?

Chờ chap sau nhé, những độc giả yêu quý của •ĐTTH•(bút danh cũ là Kỳ Khởi Nguyên)

Cmt nào, đề cử nào.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Duy Bảo nhìn cặp đôi đang gần gũi nhau kia , rồi lại nhìn theo bóng sắp khuất đằng xa mà cậu ta cười thầm.Một chút chiêu trò thôi mà đã trúng 2 con

chìm, một bên làm đứt tình cảm của cô. Một bên có thể theo đuổi Phong Nguyệt mà chẳng có tình địch.

Nếu bây giờ gần gũi an ủi lấy cô ấy thì có thể tăng thêm thiện cảm với mình đấy chứ.

Nghĩ vậy, cậu ta đuổi theo cô.

Phía bên Bảo Long

Không biết cậu nghĩ gì mà người cứ dờ ra.

Cậu thấy nhói ở tim

-Long ơi_ Tiếng nói dịu dàng được phát ra từ phía đối diện.

Cậu giật mình quay trở về thực tại, cười cười :

-Ừ, mai cậu có đi đâu không? Không thì mình hẹn hò nhé!

Ngọc Lan ngỡ ngẩn nhìn Bảo Long, cậu ấy vừa mới nói đi hẹn hò đấy, cô ta không phải mơ, còn nữa, cậu ấy còn cười nữa kìa, chưa thấy bao giờ Bảo Long cười cả.... đúng vậy, mình không phải mơ, cậu ấy yêu mình.

Lan mãi chìm đắm trong mơ tưởng mà không biết cậu đã nhìn cô ta bằng ánh mắt khinh bỉ như thế nào rồi.

Cô chạy không biết bao lâu, chỉ biết khi chân đã gần như không di chuyển được nữa cô mới dừng lại, chọn một gốc cây lớn và .... khóc.

Vì là con trai, khi cách xa một đoạn đường để chạy, nhưng Duy Bảo đã tìm được cô.

Nhìn thấy người con gái mình thích khóc nhiều như thế, cậu ta cũng đau mà càng lúc càng căm ghét tên Bảo Long kia.

Con trai bây giờ, đa số đều thích gái đẹp!

Tại sao chứ? Tại sao cô lại yêu hắn ta nhiều như thế? Chịu lép vế đủ thứ, chịu hi sinh tình cảm của mình mà không nói cho hắn biết, để tự mình đau khổ.

Nghĩ đến Duy Bảo nắm chặt tay thành nắm đấm, khuôn mặt lộ rõ vẻ chán ghét : Bảo Long, nếu thực sự cậu không thích cô ấy, thì đừng trách tôi cướp cô ấy từ cậu.

Nghĩ đến Phong Nguyệt, cậu ta lại trở nên dịu dàng như nước, ngồi xuống, nói :

-Phong Nguyệt, tớ xin lỗi, lẽ ra tớ không nên rủ cậu đến đấy.

Cô nghe rõ giọng người đối diện, ngẩng khuôn mặt đầm nước mắt :

-Không, không phải lỗi của cậu.

Nhìn trực tiếp vào khuôn mặt đầy nước mắt của cô, cậu ta càng thấy đau lòng, vuốt nhẹ dòng nước mắt kia, cậu ta bỗng chốc nghĩ đến...

Cây cỏ thụ to đùng này .... rất gần với lớp.

Nếu cái tên Bảo Long kia đi qua nhìn thấy cảnh này thì..

Cậu ta cười nửa miệng, rút điện thoại từ túi quần ra, gọi điện cho Lan.

-Nhanh về lớp đi.

Đầu dây bên kia nghe được, cô ta cúp máy, gật đầu, chính cô ta cũng muốn biết biểu cảm của Bảo Long khi nhìn thấy Duy Bảo và Phong Nguyệt gần gũi sẽ như thế nào.

-Mình về lớp đi_ Lan đề nghị.

-Ừ_ Cậu gật đầu, nhưng trong lòng lại nhói lên hồi.

Duy Bảo mỉm cười, bỗng chốc, cậu ta ôm chầm lấy cô.

Cô theo phản xạ muốn thoát ra, nhưng không được, sức con trai quá khỏe.

Một lúc sau, cô cảm giác được một người đang nhìn mình, cảm thấy lạnh sống lưng, cô ngoái đầu nhưng không được, cái ôm quá chặt.

Phía đối diện , cậu và Lan dừng lại , cô ta nói giọng mỉa mai,giễu cợt :

-Bọn con trai bây giờ chủ động ghê nhỉ?Ôm giữa sân trường luôn à?Thật là , muốn khẳng định chủ quyền rồi sao?.... Nhưng nhìn kĩ lại hai người họ cũng đẹp đôi thật , Long nhỉ? _ Vừa nói cô ta quay mặt sang .Thăm dò sắc mặt của cậu.

Vài giây trước , cậu còn đang trân trân nhìn hai người bọn họ , thì ra là vậy , thảo nào tìm cậu lại nhói như thế? Chẳng lẽ cô thích Bảo thật?

Nhưng nghĩ đến ánh mắt Phong Nguyệt khi nhìn Bảo , cùng với lời từ chối khi cậu ta tỏ tình , cậu bất giác hiểu ra.

Tại sao Lan lại đưa cậu đến đúng lúc như vậy? Cái tên Bảo kia ôm cô ấy chặt như vậy , rõ ràng là gượng ép , nếu không , tay chân của cô ra sức phản kháng.

Nhất định sự việc này là có sắp xếp.

Vì vậy , rất nhanh sau đó , cậu trở lại vẻ mặt như bình thường , muốn thăm dò cậu ư ? Tuy rằng Ngọc Lan à , cô có giỏi thật đấy , nhưng vậy thì sao?Có thể qua mắt được người đã từng nếm trải mùi vị của đời nhiều như cậu , cùng với mưu mẹo của kẻ địch ở băng đảng xã hội đen như cậu ư?

Hoang tưởng!

Cậu lạnh nhạt quay sang nhìn Lan .Dù trong người đã dâng lên cảm xúc muốn giết ai đó.

Thấy cậu không có biểu hiện gì , Ngọc Lan càng an tâm hơn , cô ta chủ động nói:

-Minh vào lớp đi.

Cậu gật đầu , đi song song cùng Lan.

Mãi một lúc , Bảo mới buông cô ra , cúi đầu :

-Xin lỗi , mình muốn an ủi cậu nên....

Cô thấy hơi tức giận khi bị Bảo ôm , nhưng cậu ta cũng biết xin lỗi nên cô cũng không để tâm nữa :

-Ừ , không sao.

~~~~~

Pạch pạch pạch .

Tiếng xúc miệng vang lên từ phía nhà tắm.

Môi cậu bị nước ăn mất rồi.

Nếu không nhầm thì cậu đã xúc miệng lần thứ 90.

Có phải do cậu muốn đầu , tại phản hôn đưa con gái bản thủ kia.

Hừ,hôm nay thật lắm chuyện làm cậu tức điên.

Đầu tiên phải hôn Lan , thứ hai lại nhìn thấy cô và cậu ta ôm nhau.

Mặc dù biết cô là người bị hại mà sao cậu vẫn thấy nhói và tức giận vậy nhỉ?

Là ghen?

Không , cậu lắc đầu nguầy nguậy.

Bước ra khỏi nhà tắm , cậu nhìn thấy cô.

Đang nấu cơm

Cậu không biết một người đã từng là tiểu thư mà lại biết nấu ăn , lại nghĩ cho người khác như thế.

Còn con nhỏ Ngọc Lan kia , chắc vào vai tiểu tam tỏ vẻ nhu nhược , bên trong là con rắn độc quả thật chẳng sai.

Cậu lắc đầu lần thứ 2,sao cậu cứ nghĩ đến cô thế nhỉ?

~~~~~  
Ăn cơm xong , Bảo Long vào phòng mẹ , mặt nhăn nhó:

-Mẹ đưa con tập hồ sơ của công ty X.

Không đương dung mà cậu lại thích làm việc như vậy đâu , lại chú ý đến một tập đoàn giàu mạnh như thế.

Chỉ là bởi vì , Duy Bảo là con tập đoàn X.

Nếu không thể tấn công trực tiếp , vậy thì còn cách tấn công gián tiếp cũng không tồi.

"Đừng trách tôi chưa nhắc cậu , bất kì ai động chạm đến người con gái của tôi đều phải trả một cái giá đắt"

~~~~~  
Mai sẽ có chap mới từ hai truyện ngỡ là đơn phương và vợ à mau về đây với anh nhé.Đừng bỏ truyện nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ À, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Đồ ăn sáng của cậu_ Bảo Long chia hộp xôi mới mua cho Lan.

Trong ánh mắt cô ta vụt lên một tia vui mừng, nhưng vẫn hỏi lại:

-Cho mình ư? _Khuôn mặt Lan tỏ vẻ ngạc nhiên.

Cậu gật đầu.

-Lan trong lớp nhé, mình ra ngoài có chút việc_ Thực chất là cậu không muốn ở lại một giây nào, nhìn mặt con bé đó già tạo kinh khủng.

Cậu vừa ra khỏi lớp, một đám ruồi nhặng trong lớp, bao gồm có vài tiểu thư nhà giàu như Anh Thư.

-Ghê nhỉ?Không ngờ hai người hẹn hò thật đấy à?

-Nhìn đẹp đôi mà, tôi sẽ ủng hộ hai người họ....Cơ mà, chỉ có Ngọc Lan mới đủ tài năng để hạ gục Bảo Long thôi, cậu ta thay đổi rõ rệt luôn kìa, đối với cậu không còn lạnh lùng như trước nữa...

-Đúng vậy nha, Ngọc Lan thật có bản lĩnh.

Trong lòng Lan vui mừng khôn tả khi được khen, nhưng vẫn ra vẻ ngượng ngùng

-Không, thật ra thì con người gặp được người mình yêu thì sẽ thay đổi mà, phải không?

Bọn con gái kia gật đầu lia lịa.

Cô ta nói bóng gió vậy, có nghĩa là, Bảo Long vì yêu cô ta nên thay đổi là truyện đương nhiên.

Anh Thư cười như không cười, đôi mắt cô ta xuất hiện vài tia lạnh lẽo khó nhận ra.

Cô ta chợt thấy đói bụng, vì sáng chưa ăn gì nên cũng chạy ra can-teen.

Còn khuyến mãi cho Lan một nụ cười đầy chán ghét.

-Nguyệt, cậu đi can-teen không? _Bảo hoi, tiện thể thay đổi cách xưng hô cho thân mật.

Nghe thấy câu hỏi của đối phương, cô quay đầu lại, nhìn Bảo.

Đây phút ấy, cả hai chìm trong im lặng.

Khuôn mặt của cậu ta biến đổi liên hồi, đầu tiên là kinh ngạc, đau khổ.

Chắc cô đã nghe thấy tiếng bàn tán của Lan vừa rồi.

Chắc cô đang đau lắm,khuôn mặt dù có bị che đậy thế nào thì đôi mắt vẫn ánh lên vài tia đau buồn.

Cậu ta cười khỏ, công sức mấy ngày qua khi cậu ta bên cạnh cô vẫn chưa giúp cô nguôi ngoai.

Chết tiệt!

Cô nhìn Bảo, cậu ta đang cười.

Nhưng là nụ cười đáng ghét.

Chẳng lẽ là do cậu ta bảo cô đi can-teen cùng mà cô chưa đồng ý nên mới vậy?

Trong lòng cô xuất hiện một nỗi áy náy.

Cậu ấy tốt như vậy, lại quan tâm cô như thế,cô cũng nên đối xử tốt với cậu ấy.

Và lại, cũng chỉ là đi mua đồ ăn sáng thôi mà.

Mặc kệ con đau trong tim hoành hành, cô vẫn chấp nhận ra ngoài cùng Bảo.

Biết đâu lại đỡ đau hơn thì sao?

~~~~~

Cậu đành ngồi.... chửi thầm.

Đều tại cái con nhỏ đó, làm cậu chẳng muốn vào lớp.

Đành ra đây vậy.

Mà khổ nỗi can-teen cũng chẳng tốt hơn là bao.

Tiếng hò hét của mấy nữ sinh làm cậu đau đầu.-Vừa nãy đi mua xôi cho ai thế? _Đạt hỏi, vì Bảo Long rất ghét ăn mấy thứ đó, nên chỉ có thể mua cho ai đó thôi.

Cậu định trả lời là: Mua cho một con nhỏ ghê tởm.

Nhưng mà Anh Thư-Một người bạn rất thân của Lan lại ngồi gần đây.

Mà cô ta đang nhìn cậu.

Vì thế, để tránh phiền phức, cậu đổi thành câu:

-Mua cho bạn gái.

Câu nói này, cả trường đều nghe thấy.

Chỉ vì tất cả đều ở can-teen để ngắm Bảo Long.-Soái ca trường của bọn họ.

Mấy người con trai thờ phào, vậy là Bảo Long đã có bạn gái, vậy là chẳng còn tình địch nữa.

Bọn con gái nghe đến thì gào rú ầm lên như bị chọc tiết.

Nam thần của bọn họ có bạn gái?

Rốt cuộc là ai?

Trường Linh Nam-hội tụ học sinh quý tộc nên đa số trai gái ở đây đều rất khá.

Có rất nhiều hoa khôi.

Vì vậy, những cô gái càng lúc càng bức mình,ai được cậu ấy chọn chứ? Rõ ràng ở trường có rất nhiều gái đẹp nhưng cũng chỉ tầm cỡ với nhau thôi, căng lắm là hơn nhau được tí đỉnh.

Trong lòng bọn con gái dâng lên một cảm giác đổ kị, bạn gái của Bảo Long chắc chắn không được sống tốt.(Ồi yêu mấy chị quá cơ ^^).

Phía bàn Anh Thư, cô ta găt gao nắm chặt bàn tay. Cơ thể run rẩy, đôi môi bị răng cắn chặt.

Bảo Long thế mà đã công khai bạn gái?!

Mà cô ta chính là.... Ngọc Lan.

Đặt ngồi cạnh suất nữa sặc nước bọt.

Bảo Long, bang chủ xa hội đen lạnh lùng đã yêu rồi ư? Có đánh chết cậu ta cũng không thể chấp nhận sự thật này.

Còn về phía người nào đó thì....

Bộp

Hộp kẹo trên tay cô rơi xuống, làm bao nhiêu người nhìn về phía cô.

Bao gồm cả cậu.

-Cậu không sao chứ? _Bảo lo lắng hỏi,tuy rằng cậu ta đã biết lí do.

-Ừm,không sao, tại mình sợ ý quá thôi _Cô kìm nén giọt nước mắt lại.

-Vậy mình lên lớp nhé.

Cô găt đầu.

Cậu nhìn bóng dáng người con gái nào đó khuất dần mà tim nhói lên.

Biết thế cậu đã không nói câu đó cho rồi.

Sợ rằng, khoảng cách của chúng ta ngày càng xa.

Cô đi vội vàng, cúi gằm mặt xuống đất.

Tuy rằng cô đã chuẩn bị tâm lí sẵn sàng rồi.

Mà sao vẫn đau thế này?

Bảo nhìn cô gái bên cạnh mà càng đau lòng, cậu ta trầm nghĩ.

"Tôi chắc chắn sẽ không để em chịu tổn thương nữa, Phong Nguyệt.."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

1 tháng mình drop,cuối cùng mình cũng comeback, các độc giả của mình có nhớ tớ không?

~~~~~

-Cô là bạn gái của Bảo Long? _Người đối diện hỏi Lan.

Người cô ta run cầm cầm,ấy thế mà vẫn giữ nguyên trạng thái kiêu ngạo của tiểu thư nhà giàu.

-Đúng vậy,mấy người là ai?Tại sao bắt cóc tôi đến chỗ này?

-Hahaha _Tiếng cười của cả bọn vang lên.

-Thật không ngờ, cô vẫn kiên cường gớm nhỉ?Vậy bọn tôi xem cô có được bao lâu._Người bịt kín mặt đứng đầu nói.

-Chúng mày, đánh nó cho tao._Người con gái đó hét lên

Tất cả những người đằng sau dồn dập chạy đến, túm tụm đánh Ngọc Lan.

Cô ta hoảng loạn thực sự, bản tính kiêu ngạo cũng biến mất. Ngồi thụp xuống đất, hai tay ôm lấy đầu.

Những người mặc áo đen không nương tình mà liên tục đánh vào người cô ta.

Nếu là con gái bình thường, ít nhất cũng chịu được vài đòn, nhưng đằng này, cô ta lại là tiểu thư nhà giàu, ăn kiêng để giữ dáng, người gầy như que củi nên chẳng mấy chốc cô ta đã ngất đi.

Nhận thấy khoảnh khắc mình chờ đợi nhất cuối cùng đã đến, người con gái áo đen cười sung sướng, bước đến chỗ Lan, biết chắc cô ta không nghe thấy, mới nói:

-Tôi sẽ cho cô nếm trái mùi vị này dần dần.

Ra hiệu cho đám thuộc hạ về, người con gái ấy cũng lao lên mô tô phóng đi.

Nghe chính miệng Bảo Long nói, cô ta vẫn chẳng thể hiểu nổi, rốt cuộc Ngọc Lan có gì tốt?

Nếu nói về tài năng, cô ta chẳng bằng một móng của cô.

Nói về nhan sắc, cô ta chỉ được cái nét yếu điệu thiết tha, được cái bản tính cáo giả nai chính cống.

Còn cô thì sao, tài năng vẹn toàn, cái gì cũng biết.

Nhan sắc có thừa, cơ thể lồi lõm, quyến rũ chết người.

Vậy mà Bảo Long lại yêu cô ta.

Khuôn mặt của cô bỗng chốc nhăn nhó.

Không phải Ngọc Lan, cũng không phải cô, mối tình đầu tiên của Bảo Long là....

-Bảo Long, chúng ta đi thả điều nhé? _Cô gái nhỏ tuổi với ánh mắt sắc sảo đang gián chặt mắt vào cậu bé đối diện.

Cậu bé tuy còn nhỏ tuổi nhưng lại có khuôn mặt được định sẵn lớn lên chắc chắn sẽ là một soái ca.

-Nhàm chán

Khuôn mặt cô bé méo sệch, nhưng vẫn cố rú:

-Đi, đi mà

Cậu bé vẫn giữ nguyên khuôn mặt lạnh băng.

Nài nỉ cả nửa ngày, cô bé vẫn không rú được. Đang vác bộ mặt chán nản thì khuôn mặt bỗng chốc biến sắc:

-Anh Thư, cậu không rú được há? _Ngọc Lan hất cằm hỏi.

Anh Thư lắc đầu.

Ngọc Lan bĩu môi, lộ rõ vẻ mặt khinh bỉ rồi bước đến gần chỗ cậu bé kia, nũng nịu:

-Bảo Long, đi với người ta đi mà, nhé?

Cậu bé ngẩng mặt lên, gần từng chữ:

-Tôi đã bảo là tôi không đi _Cậu bé nhăn mặt.

-Các cậu đi thả điều á? cho tớ đi với được không? _Một cô bé khác với giọng nói trong trẻo cất tiếng hỏi.

Anh Thư chán nản nhìn cô bé kia, nhưng cũng gật đầu.

-ừ, nhưng phải rú thêm Bảo Long thì bọn tớ mới đi... Cậu ra rú nhé? _Anh Thư biết Bảo Long đang bức mình, cũng chẳng ưa con bé với mùi hương hoa hồng đến kia. Nên quyết định làm cho Bảo Long thêm ghét con bé đó.

-Vậy để tớ rú cho _Cô bé bước đến gần Bảo Long.

-Bọn mình đi chơi thả điều nhé?

Cậu không do dự mà gật đầu.

Tức thì, Anh Thư, Ngọc Lan trở mắt nhìn, khuôn mặt tái mét.

Hai người nài nỉ cả ngày cũng không được, vậy mà chỉ cần một câu nói của con bé kia, Bảo Long lập tức thay đổi.

Trong lòng bỗng chốc trở nên khó chịu, nảy sinh lòng ghen ghét.

Ngay trong những lúc chơi, hai người kia cứ bày ra bao nhiêu chiêu trò để chơi đùa cô bé tên TiTi kia.

Nhưng Bảo Long lại biết được, vì thế nên họ chỉ có thể cắn môi nhìn hai người đang chơi với nhau.

Anh Thư cũng chắc chắn rằng, Bảo Long thích cô bé tên TiTi đó.

Nhưng ngay cả khuôn mặt và tên thật, Anh Thư và Ngọc Lan đều không nhớ.

Anh Thư cười khỏ, nếu cô bé TiTi đó còn ở đây, thì chắc chắn, cô ta sẽ chịu thua.

Nhưng đằng này là Ngọc Lan...

Có chết cũng đừng hòng cướp đi Bảo Long.

Hôm nay chắc chắn là ngày cậu vui nhất trong tuần.

Vì chẳng có cái đuôi gán mác "Bạn gái" đi theo nữa.

Nhưng mà, kế hoạch chưa hoàn thành thì vẫn phải

Haizzz. ...

Nghe thuộc hạ báo, Ngọc Lan bị đánh bầm dập nên được đưa vào bệnh viện.

-Cậu không sao chứ? Mẹ kiếp đưa nào lại đánh cậu ra nông nổi này_ Cậu tỏ vẻ mặt bức dọc.

Ngọc Lan sung sướng, cậu ấy vẫn còn quan tâm đến mình.

-Mình cũng không biết nữa. Mình đau quá._ Vết thương đã được khử trùng, sử dụng thuốc nước ngoài mang về, không còn đau nữa, nhưng cô ta vẫn cố tình nũng nịu.

Dĩ nhiên, điều đó cậu cũng nhận ra.

Nhưng vẫn tỏ ra vẻ mặt đau khổ:

-Là lỗi tại tớ, tớ xin lỗi._ Cậu cúi gầm mặt nhưng trong lòng thì lại vui mừng, haha, chưa đến khi cậu ra tay, đã có người tới tính sổ cô ta giúp cậu rồi.

Ngọc Lan lần này còn sung sướng hơn, giờ tay xoa đầu cậu:

-Không sao mà, cậu tìm người đã ra tay đánh tớ nhé.

-ừ, thôi, cậu nghỉ ngơi đi, tớ ra ngoài có chút việc._ Có mà cậu ra ngoài cho đỡ ô nhiễm môi trường thở của cậu thì hơn.

Ranh con, dám vuốt đầu cậu. Ngay cả mẹ cậu cũng chưa bao giờ cho sờ đầu cậu đâu.

Hừ!

-Cậu ơi, cậu mà đi thăm Lan thì cậu cảm cho Lan hộ em nhé_ Cô đưa cặp lông cho cậu.

Cậu mở cặp lông ra xem, là canh gà.

Con nhỏ đó là gì mà xứng ăn canh gà của cô?

Cậu tức giận, mở cặp lông ra, ăn hết canh gà trước mặt cô.

Ngon quá!!

-Lần sau cô chỉ cần nấu cho tôi ăn thôi, không được nấu cho ai hết_ Cậu nhìn cô cảnh cáo

Bạn đang đọc truyện *Vợ À, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Nói là sẽ tìm ra hung thủ làm hại Ngọc Lan, nhưng cậu không tìm.

Mà còn phải khuyến khích hấn nữa ấy chứ.

Vì nhờ có hấn mà cậu đỡ bị bám đuôi được mấy hôm, thứ hai là cũng giúp cô ta có được một bài học.

Nhưng mà cậu vẫn phải tỏ ra đau khổ, vì cậu đã nhận ra ... vẫn còn một thành phần bám đuôi khác theo sau.

Anh Thư đang ngồi nhìn Bảo Long mà cảm phẫn.

Chết tiệt, tại sao đã làm cho cô ta phải nhập viện rồi mà vẫn đeo bám Bảo Long kia chứ?

Cậu ấy buồn thế kia, chẳng phải là do nhớ Ngọc Lan kia sao?

Nếu đã vậy, thì để xem, khi cô ta cảm sùng cậu thì sẽ thế nào đây?

Hahaha.

~~~~~'''

Vài ngày trôi qua ...

Hôm nay là ngày cuối cùng cậu được thảnh thơi.

Vì ngày mai *Bạn gái* cậu ra viện.

Trong bang mấy tháng nay đều không có việc gì.

Công ty do mẹ cậu tiếp quản, kế hoạch làm thiệt hại công ty Bảo vẫn đang thực hiện.

Việc học hành thì thôi ... Cậu đứng đầu trường là chuyện như cơm bữa rồi.

Nghĩ lại, chẳng có việc gì làm cả.

Cơ mà, khoan đã, cô cũng đang rảnh, hay là ...

-Nguyệt ơi, ra đây tôi bảo.

Cô lập tức chạy đến chỗ cậu.

-Muốn đi đâu chơi không?

-Dạ có, ... nhưng đi cùng cậu ạ? _Chứ mới đến đây một thời gian, cô làm gì biết chỗ nào hay đâu.

Mặt cậu đỏ ửng, lần đầu tiên rủ con gái đi chơi, có gì khác đang hèn hò đâu chứ?

Nhưng mà thôi kệ.

-ừ

-Nhưng mà ... Lan biết thì sẽ không hay đâu ạ.

Lại Ngọc Lan, con nhỏ đó có cái quái gì mà cô lúc nào cũng nghĩ đến nó vậy?

Trong lòng cậu nổi lên cảm xúc khó chịu.

Cậu định nói sự thật cho cô biết, nhưng khổ nỗi, cô lại hiền hậu như vậy, nếu nói ra, cô lại thương cảm mà khuyên cậu từ bỏ kế hoạch thì sao đây?

Không được.

-Mặc kệ cô ta._ Cậu nói.

-Nhưng...

Chưa kịp nói hết câu, cậu đã nắm lấy tay cô dẫn đi.

-Cô đội mũ bảo hiểm vào đi.Đi xe mô tô nên tôi sẽ phóng nhanh đấy.

Trên đoạn cao tốc,cậu phóng xe vun vút.

Ngay từ khi còn nhỏ, cô chỉ đi xe ô tô, nên mô tô cô không quen.

Đột nhiên cậu phanh gấp.

Cô theo đà dúi vào lưng cậu.

Phong Nguyệt sực tỉnh, lắp bắp:

-Em,em xin lỗi.

Cậu không trả lời, mà đột nhiên dừng xe lại.Nắm lấy tay cô, cho qua eo cậu:

-Ôm lấy.

Người nào đó mặt đỏ ửng,nhưng không dám cãi lời.

Người phía trước cười ranh mãnh.

Thực ra, đường không có xe đi lại, cũng không có cái dốc nào cả.

Chẳng qua là cậu thích phanh gấp,cho cô ngã vào người cậu thôi.

Biết được cái bản tính ngoan ngoãn, nghe lời của cô, nên cậu mới bảo cô ôm.

Hai lần được nắm tay cô, thật ấm áp a.

Nhưng khổ nỗi tay lại phải lái xe...hừ.

Đến cửa hàng thời trang,cậu dừng xe.

Cô ngơ ngác nhìn cậu...

-Vào đi, sao đứng đấy?

-Nhưng cậu bảo đi chơi mà?

-Mẹ tôi bận quá, không mua đồ cho cô thì tôi mua.

-Nhưng, nhưng _Cô nán lại khi nhìn thấy tên nhãn hiệu thời trang nổi tiếng.

Cậu cứ một mực nắm lấy tay cô kéo vào.

-Cậu Hoàng..._Chủ cửa hàng lễ phép chào.

-ừ...lấy hết chỗ đó_Cậu đảo mắt nhìn quanh.

Cô nhìn những bộ đồ đó mà hơi lưỡng lự, nhưng rốt cuộc cũng không nói gì.

Rồi hai người lên xe đi tiếp.

Đến một bãi cỏ,cậu dừng xe lại.

Cô nhìn quang, ở đây cách xa thành phố rồi

Mặt trời xanh, cỏ cũng xanh mướt, gió thoảng làm tóc cô khẽ bay.

Cô mỉm cười đón nhận.

Cậu quay mặt nhìn cô mà ngỡ người

Sao lúc này, cô lại đẹp như thế?

Kì lạ thật, cậu đã từng nhìn qua không biết bao nhiêu cô gái xinh đẹp.

Mỗi người đều có những nét riêng.

Nhưng tại sao, người con gái đứng trước mặt cậu đây mới làm trái tim cậu đập loạn nhịp?

Cơ mà, khoan đã, sao cậu lại quên mất nhỉ?

Cô ấy là cô dâu của cậu cơ mà.

Là vợ đó, vậy .....cậu cần gì phải lén lút nhìn trộm cô và tên Bảo kia nói chuyện?

Rồi hôn trộm cô?

Rồi sung sướng khi được nắm tay cô?

Rồi ghen tức khi cô nói đến người khác, mặc dù là con gái.

Nghĩ đến thật nực cười.

Như nghĩ ra điều gì đó, cậu gọi cô:

-Nguyệt, ra đây tôi bảo cái này.

Cô tức tốc chạy đến chỗ cậu.

-Tôi muốn hôn cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

-Tôi muốn hôn cô.

Cô hơi sững sốt một chút nhưng nhanh chóng gạt đầu.

Chỉ là cái chạm môi trong giây lát thôi nhưng cũng làm cho cậu cười hí hửng.

Nhưng chẳng mấy chốc, khuôn mặt đã tối sầm.

Ngày mai nhỏ Lan đi học.

~~~~~

Cô ta vừa nhìn thấy cậu đã chạy đến ôm chầm lấy.

Ngay giữa sân trường.

Chắc, đúng là loại con gái không biết xấu hổ.

Anh Thư nhìn đáng vẻ ngây thơ của cô ta càng thêm chán ghét.

Cứ tỏ ra yếu điệu thực nữ để quyến rũ Bảo Long.

Hahaha, tao xem mày ôm cậu ấy được bao lâu.

-Lan này,chiều nay có buổi thành lập trường,cậu có đi không?_Anh Thư cười thân thiện.

-Tớ phải hỏi Long đã_Rồi cô ta nắm tay cậu._Cậu có đi không.

Học cậu còn thấy phiền phức chứ đừng nói là tham gia mấy cái thứ chán ngắt ấy.

Nhưng mà...

-Chiều nay tớ ra đón cậu nhé?_Bảo hỏi cô.

-Thôi, tớ đi cùng Bảo Long rồi_Trước nay cô đều ngồi xe của cậu mà.

Nụ cười trên môi Bảo tắt ngấm.

Vậy là cô cũng đi ư? Cậu nghĩ.

Cậu quay sang nhìn Anh Thư và Lan.

-Chiều tôi sẽ đi.

Anh Thư và Lan đều mừng quýnh lên.

Thật tốt quá,tôi sẽ cho cậu thấy bộ mặt giả tạo của con nhò Ngọc Lan kia_Anh Thư nở nụ cười gian tà.

Buổi thành lập trường diễn ra khá thuận lợi.

-Lan này, cậu vào phòng thể dục lấy cho mình quả bóng voley._Nhân lúc không có Bảo Long ở đây,Anh Thư hỏi.

-ừ, để mình đi lấy

-Cám ơn cậu.

Cô ta chạy vào phòng,nhưng tìm mãi chẳng thấy bóng bay đâu.

Đang định chạy ra hỏi thì lập tức bị bịt chiếc khăn tắm thuốc mê vào miệng.

Cô ta có vùng vẫy, nhưng một phần là do thuốc mê phát huy tác dụng,hai là sức lực người đằng sau quá mạnh.

Cô ta nhanh chóng ngất đi.

Người thanh niên rút điện thoại gọi:

-Thưa chị, việc đã xong rồi.

-Tốt lắm, bây giờ chỉ cần để nó hòa thân để quay lại và tung lên là được.Cố gắng để được phát ở trường thì càng tốt._Anh Thư cười.

-Dạ, được, chị hai.

~~~~~``

-Chào các em,vậy là ngày kỉ niệm thành lập trường của chúng ta 30 năm đã đến,.....cám ơn sự nỗ lực của toàn thể giáo viên và học sinh toàn trường.Sau đây, chúng ta hãy cùng điểm lại những kỉ niệm đáng nhớ nhất.

Dứt lời, trên phong chiếu hiện lên những giáo viên đạt thành tích xuất sắc.

Nhưng Phụt.

Phông chiếu tự nhiên tắt ngấm.

Cả trường xôn xao.

giáo viên cũng lúng túng,trường Linh Nam có đầy đủ thiết bị đồ dùng dụng cụ,tất cả đều là hàng có chất lượng tốt,đang nhiên mất điện nên không biết làm thế nào.

Vài phút sau, phông chiếu lại sáng như thường.Nhưng mà,trong hình không phải là giáo viên nữa.

Mà là....

Một cô gái với cơ thể trần trụi, hờ sạch toàn bộ.

So với lúc trước, toàn trường còn nhốn nháo hơn.

-Ai kia, sao tự nhiên lại phát vào lúc này?

-Chẳng lẽ người điều chỉnh thiết bị chọn nhầm nội dung.

-Sao tự nhiên lại biến thành thế này?

-Ôi dào, nhìn người con gái kia kia, da trắng trẻo mịn màng, không biết là con gái nhà ai.

-Ê kia, cái cặp tóc màu hồng đỏ chẳng phải hôm trước tôi thấy Bảo Long cầm nó sao?

-Hình như là tặng cho nhỏ Lan thì phải.

-Đúng đấy,hôm nay tôi còn thấy cậu ấy đeo mà _Anh Thư nói.

-Chẳng lẽ con nhỏ kia là hoa khôi Ngọc Lan lớp 11A1 thật sao?

-Khi thật,sao không bỏ tấm vải đen che mắt kia cho rồi.

Thầy hiệu trưởng quát:

-Thầy Huy đâu, vào phòng thiết bị tắt ngay cho tôi _Làm sao để cho học sinh xem mấy cái này được.

Thế nhưng, thầy Huy vừa vào phòng thiết bị đã bị thứ gì đó đập vào đầu ngã ngửa.

Một lúc sau, chiếc khăn đen bịt mắt cô gái trên phong chiếu kia được bỏ ra.

Cả trường sững sốt tột độ.

Là hoa khôi Ngọc Lan.

Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

-Thấy chưa, tôi đoán ngay là nó mà.Con nhỏ nhà giàu hống hách.

-Nghe nói lần trước nó bị chặn đường đánh đến bầm dập, ấy thế mà có tra ra được thủ phạm đâu.

-Bố nó đang trên bờ vực phá sản thì điều tra kiểu gì? Còn chuyện này nữa,chao ôi thật mất mặt quá đi.

-Cả trường mất mặt thì cũng làm sao bằng Bảo Long, bạn gái cậu ta dốt mũi,quả này cậu ấy chắc chẳng dám nhìn ai haizz,tội nghiệp.Có thể nhỏ đó đi ngủ với ông già nào nên mới bị chụp lén như thế,chứ bình thường ai dám động vào bạn gái Bảo Long,mọi người nói có phải không?

-Ờ,chắc đúng là vậy đấy,ha ha, nhìn cô ta chẳng khác nào con điểm câu dẫn đàn ông cả.

-Thật đúng là loại con gái bản thủ.

....

Hàng trăm lời nói nhục mạ Ngọc Lan vang lên.

-Câm mồm hết cho tôi._Từ xa vang lên tiếng hét.

Cả trường quay ngoắt về phía sau.

Là đứa con gái làm bản tiếng tăm trường đây mà.

-MÁY NGƯỜI BIẾT CÁI GÌ MÀ NÓI,TÔI BỊ GÀI BẦY-cô ta tìm kiếm Anh Thư _LÀ CON NHỎ ĐÓ, CON CHÓ ĐÓ HẠI TÔI _Cô ta xông đến cào mặt ANH Thư.

-Cái quái gì mà tại tôi? Muốn người khác không biết thì mình đừng có làm.Bây giờ cả trường biết rồi lại đổ lỗi cho tôi? Thật đúng là loại con gái lăng lợ mà._Anh Thư đổ thêm dầu vào lửa.

Cả trường hòa theo:

-Đúng vậy,chúng ta phải cào nát cái mặt con hồ ly này.

-DỪNG TAY-Bây giờ cậu mới lên tiếng.

-Giờ đây? đến nước này mà cậu ấy còn nói giúp cô ta ư?

-Bảo Long tốt quá.

Như tìm được tia hi vọng còn sót lại, cô ta chạy đến ôm cậu.

-Tớ xin cậu, cậu hãy tin tớ, được không? _ánh mắt cô ta tràn đầy hy vọng.

Cậu nhìn cô ta bằng ánh mắt chán ghét:

-Tớ cần suy nghĩ. _ Nói rồi, cậu bước đi.

Cô ta đau đớn ngồi phịch xuống đất, nay cả người cô ta yêu nhất cũng không tin, cô còn biết làm gì nữa đây? Cô ta đã chẳng còn gì,danh dự cũng mất, tiền bạc thì không,đau,đây là lần đầu tiên trong cuộc đời cô ta thấy đau như thế này.Cái cảm giác bị cả thế giới chống lại làm cho trái tim cô ta như có ngàn mũi kim đâm vào.Nước mắt thì nhau chảy,cô ta phải làm gì tiếp theo đây

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Mau Về Đây Với Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.